

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/879

frá 20. maí 2019

um breytingu á tilskipun 2014/59/ESB að því er varðar tapþol og endurfjármögnunargetu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og tilskipun 98/26/EB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu (1),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins(2),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ráðgjafarnefnd um fjármálastöðugleika birti 9. nóvember 2015 skilmálaskjal varðandi heildartapþol („TLAC-staðallinn“) sem G-20 hópurinn samþykkti í nóvember 2015. Markmið TLAC-staðalsins er að tryggja að kerfislega mikilvægir bankar á alþjóðavísu, sem í ramma Sambandsins er vísað til sem kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu, hafi það tapþol og þá endurfjármögnunargetu sem nauðsynleg er til að hjálpa til við að tryggja að við skilameðferð og strax í kjölfar hennar geti þessar stofnanir haldið áfram að framkvæma nauðsynlega starfshætti án þess að framlögum frá skattgreiðendum, þ.e. opinberu fjármagni, eða fjármálastöðugleika sé teft í tvísýnu. Í orðsendingu sinni frá 24. nóvember 2015 undir heitinu „Að koma bankasambandinu endanlega á“ skuldbatt framkvæmdastjórnin sig til að leggja fram, fyrir lok ársins 2016, tillögu að nýrri löggjöf sem myndi gera kleift að taka TLAC-staðalinn upp í löggjöf Sambandsins fyrir lok frestsins árið 2019 sem samþykktur var á alþjóðavettvangi.
- 2) Við upptöku TLAC-staðalsins í lög Sambandsins verður að taka tillit til fyrirliggjandi lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem gildir fyrir allar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki (stofnanir) með staðfestu í Sambandinu, sem og alla aðra aðila eins og mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB (4) (aðilar). Þar sem TLAC-staðallinn og lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar stefna að sama markmiði, þ.e. að tryggja að stofnanir og aðilar með staðfestu í Sambandinu hafi nægilegt tapþol og endurfjármögnunargetu, ættu þessar tvær kröfur að vera hvor annarri til fyllingar innan sameiginlegs ramma.

Í reynd ætti að taka samræmt lágmarksstig TLAC-staðalsins fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu („TLAC-lágmarkskröfur“) upp í löggjöf Sambandsins með breytingum á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 (5) en jafnframt ætti að fjalla um viðbót fyrir hverja kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu fyrir sig og kröfurnar fyrir hverja stofnun fyrir sig sem er ekki kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu, sem vísað er til sem lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, með markvissum breytingum á tilskipun 2014/59/ESB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 (6). Beita ætti ákvæðum tilskipunar 2014/59/ESB,

(1) Stjtið. ESB C 34, 31.1.2018, bls. 17.

(2) Stjtið. ESB C 209, 30.6.2017, bls. 36.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 16. apríl 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2019.

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).

(5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(6) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinn verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilajóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

eins og henni er breytt með þessari tilskipun, um tapþol og endurfjármögnunargetu stofnana og aðila á þann hátt að samrýmist ákvæðum í reglugerðum (ESB) nr. 575/2013 og (ESB) nr. 806/2014 og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB (7).

- 3) Skortur á samræmdum reglum fyrir Sambandið að því er varðar framkvæmd TLAC-staðalsins í Sambandinu hefur í för með sér aukakostnað og réttaróvissu og torveldar beitingu eftirgjafarúrræðisins fyrir stofnanir og aðila sem starfa yfir landamæri. Skortur á samræmdum reglum fyrir Sambandið veldur einnig röskun á samkeppni á innri markaðnum þar sem kostnaður stofnana og aðila við að uppfylla fyrirbyggjandi kröfur og TLAC-staðalinn gæti verið verulega mismunandi innan Sambandsins. Því er nauðsynlegt að ryðja þessum hindrunum á starfsemi innri markaðarins úr vegi og forðast röskun á samkeppni sem kemur til af skorti á samræmdum reglum í Sambandinu að því er varðar framkvæmd TLAC-staðalsins. Af þessum sökum er 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins viðeigandi lagagrundvöllur þessarar tilskipunar.
- 4) Í samræmi við TLAC-staðalinn ætti tilskipun 2014/59/ESB að viðurkenna áfram bæði skilastefnuna á samstæðustigi og skilastefnuna á einingastigi. Samkvæmt skilastefnunni á samstæðustigi er aðeins einn aðili samstæðu, yfirleitt móðurfélagið, tekinn til skilameðferðar, þar sem aðrir aðilar samstæðunnar, alla jafna dótturfélög í rekstri, eru ekki teknir til skilameðferðar en flytja tap sitt og endurfjármögnunarþörf til aðilans sem verður tekinn til skilameðferðar. Samkvæmt skilastefnunni á einingastigi kann fleiri en einn aðili innan samstæðu að verða tekinn til skilameðferðar. Skýr tilgreining á aðilum sem taka skal til skilameðferðar („aðilar í skilameðferð“), þ.e. aðilarnir sem gætu sætt skilaaðgerðum, ásamt þeim dótturfélögum sem tilheyra þeim („skilasamstæður“) er mikilvæg til að hægt sé að beita fyrirhugaðri skilastefnu á árangursríkan hátt. Sú tilgreining skiptir einnig máli við að ákvarða mörkin fyrir beitingu reglnanna um tapþol og endurfjármögnunargetu sem stofnanir og aðilar ættu að beita. Því er nauðsynlegt að innleiða hugtökin „aðili í skilameðferð“ og „skilasamstæða“ og breyta tilskipun 2014/59/ESB að því er varðar gerð áætlana um skilameðferð samstæðu til að krefjast þess með skýrum hætti að skilastjórnvöld tilgreini aðila í skilameðferð og skilasamstæður innan samstæðu og íhugi með viðeigandi hætti afleiðingar allra áformaðra aðgerða innan samstæðunnar til að tryggja skilvirka skilameðferð samstæðu.
- 5) Aðildarríkin ættu að tryggja að stofnanir og aðilar búi yfir nægilegu tapþoli og endurfjármögnunargetu til að tryggja að tapi sé mætt og endurfjármögnun fari fram á snurðulausan og skjótan hátt með lágmarksáhrifum á skattgreiðendur og fjármálastöðugleika. Til að ná þessu fram ættu stofnanir að uppfylla lágmarkskröfur fyrir hverja stofnun fyrir sig um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eins og sett er fram í tilskipun 2014/59/ESB.
- 6) Til að samstillja nefnara sem mæla tapþol og endurfjármögnunargetu stofnana og aðila við þá sem kveðið er á um í TLAC-staðlinum ætti að setja fram lágmarkskröfurnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem hlutfall af fjárhæð heildaráhættugrunns og heildarmælistærð áhættuskuldbindingar viðkomandi stofnunar eða aðila og stofnanir eða aðilar ættu samtímis að uppfylla þau mörk sem leiða af mælingunum tveimur.
- 7) Til að auðvelda langtímaskipulagningu á útgáfu gerninga og tryggja vissu að því er varðar nauðsynlega eiginfjárauka þurfa markaðir að geta glöggvað sig tímanlega á hæfsviðmiðunum sem krafist er til að unnt sé að viðurkenna gerninga sem skuldbindingar sem falla undir heildartapþolsstuðull eða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.
- 8) Til að tryggja jöfn skilyrði fyrir stofnanir og aðila með staðfestu í Sambandinu, þ.m.t. á alþjóðavettvangi, ættu hæfsviðmið fyrir eftirgefanlegar skuldbindingar fyrir lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar að vera vel samræmdar við þær sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lágmarkskröfur um heildartapþol, þó með fyrirvara um viðbótarleiðréttingar og -kröfur sem eru settar fram í þessari tilskipun. Einkum ættu tilteknir skuldagerningar með innbyggðan afleiðuþátt, svo sem tilteknar samsettar skuldaviðurkenningar, að vera hæfir, með fyrirvara um tiltekin skilyrði, til að uppfylla lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar að því marki sem þær hafa fast eða vaxandi innlausnarvirði höfuðstóls sem er þekkt fyrirfram á sama tíma og einungis viðbótarhagnaður er tengdur þeim afleiðuþætti og er háður frammistöðu viðmiðunareignar. Í ljósi þessara skilyrða er þess vænst að þessir skuldagerningar hafi mikið tapþol og eftirgjöf ætti að vera auðveld við skilameðferð. Ef stofnanir eða aðilar hafa

(7) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

eiginfjárgrunn sem er hærri en kröfur um eiginfjárgrunn ætti það í sjálfu sér ekki að hafa áhrif á ákvarðanir sem varða ákvörðun á lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Enn fremur ættu stofnanir og aðilar að geta uppfyllt hvaða hluta sem er af lágmarkskröfum sínum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með eiginfjárgrunni.

- 9) Meginreglan er að allar skuldbindingar sem stafa af kröfum venjulegra ótryggðra lánardrottna (ekki víkjandi skuldbindingar) eru notaðar til að uppfylla lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar nema þær fullnægi ekki hæfsviðmiðunum sem eru sett fram í þessari tilskipun. Til að bæta skilabærni stofnana og aðila með skilvirkri notkun eftirgjafarúrræðisins ættu skilastjórnvöld að geta gert kröfu um að lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar séu uppfylltar með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldbindingum, einkum ef skýrar vísbendingar eru um að lánardrottinnar sem hafa fengið eftirgjöf séu líklegir til að bera tap í skilameðferð sem væri herra en tapið sem þeir myndu verða fyrir við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Skilastjórnvöld ættu að meta þörfina á því að krefja stofnanir og aðila um að uppfylla lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldbindingum ef fjárhæð þeirra skulda sem eru undanskildar beitingu eftirgjafarúrræðisins nær tilteknum viðmiðunarmörkum í flokki skulda sem fela í sér skuldbindingar sem eru hæfar að því er varðar lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Stofnanir og aðilar ættu að uppfylla lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldbindingum að því marki sem nauðsynlegt er til að koma í veg fyrir að lánardrottinnar verði fyrir tapi sem er meira en það sem lánardrottinnar myndu annars verða fyrir við hefðbundna ógjaldfærimeðferð.
- 10) Allar kröfur skilastjórnvalda um undirskipun skuldagerninga að því er varðar lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu að vera með fyrirvara um þann möguleika að uppfylla að hluta lágmarkskröfu um heildartappól með jafngildum skuldagerningum í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 eins og TLAC-staðallinn leyfir. Að því er varðar aðila í skilameðferð sem heyra til kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu, aðila í skilameðferð í skilasamstæðum með eignir sem eru meiri en 100 milljarðar evra (bankar í fremstu röð) og að því er varðar aðila í skilameðferð í tilteknum minni skilasamstæðum sem taldar eru líklegar til að valda kerfisáhættu ef þær verða greiðsluþrota, að teknu tilliti til hlutar innlána og skorts á skuldagerningum í fjármögnunarlíkaninu, takmarkaðs aðgengis að fjármagnsmörkuðum fyrir hæfar skuldbindingar og að treyst sé á almennt eigið fé þáttar 1 til að uppfylla lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, ættu skilastjórnvöld að geta gert kröfu um að hluta lágmarkskrafna um heildartappól og hæfar skuldbindingar sem er jafnhár tappólinu og endurfjármögnuninni sem um getur í 10. mgr. 37. gr. og 5. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, sé mætt með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldbindingum, m.a. eiginfjárgrunni sem er notaður til að uppfylla samanlagða kröfu um eiginfjárauka sem er sett fram í tilskipun 2013/36/ESB.
- 11) Að beiðni aðila í skilameðferð ættu skilastjórnvöld að geta lækkað þann hluta lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem uppfylla skal með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldum upp að því marki sem svarar til þess hluta mögulegrar lækunar skv. 3. mgr. 72. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 í tengslum við lágmarkskröfur um heildartappól sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð. Skilastjórnvöld ættu að geta gert þá kröfu, í samræmi við meginregluna um meðalhóf, að lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sé mætt með eiginfjárgrunni og öðrum víkjandi skuldum að því marki sem heildarmörk undirskipunarinnar sem krafa er um í formi liða eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga vegna skyldu stofnana og aðila til að uppfylla lágmarkskröfur um heildartappól, lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og, eftir atvikum, samanlagða kröfu um eiginfjárauka samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB, fari ekki yfir það sem herra er: mörk tappóls og endurfjármögnunar, sem um getur í 10. mgr. 37. gr. og 5. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eins og henni er breytt með þessari tilskipun, eða útkomu formúlunnar sem er sett fram í þessari tilskipun og byggist á varfærniskröfum samkvæmt stoð 1 og stoð 2 og samanlagðri kröfu um eiginfjárauka.
- 12) Að því er varðar tiltekna banka í fremstu röð ættu skilastjórnvöld, með fyrirvara um skilyrði sem skilastjórnvaldið mun leggja mat á, að takmarka kröfu um lágmarksundirskipun við tiltekin mörk, einnig að teknu tilliti til hugsanlegrar hættu á að hafa óhófleg áhrif á viðskiptalíkan þessara stofnana. Þessi takmörkun ætti ekki að hafa áhrif á að hugsanlega verði gerð krafa um undirskipun sem er hærri en þessi mörk vegna kröfu um undirskipun samkvæmt stoð 2, einnig með fyrirvara um skilyrðin sem gilda um stoð 2, á grundvelli annarra viðmiðana, þ.e.a.s. annmarka á skilabærni eða hagkvæmni og trúverðugleika skilastefnunnar eða áhættusniðs stofnunarinnar.
- 13) Lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu að gera stofnunum og aðilum kleift að bera tap sem búast má við í skilameðferð eða á þeim tímum þegar þær eru ekki rekstrarhæfar, eins og við á, og vera endurfjármagnaðar eftir að aðgerðum sem kveðið er á um í skilaáætluninni hefur verið hrundið í framkvæmd eða eftir skilameðferð skilasamstæðunnar. Skilastjórnvöld ættu, á grundvelli skilastefnunnar sem þau hafa valið, að rökstyðja á tilhlýðilegan hátt álagða fjárhæð lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og ættu að endurskoða þá fjárhæð, án ótilhlýðilegrar tafar, til að endurspegla allar breytingar á fjárhæð kröfunnar sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB. Álögð fjárhæð lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ætti þannig að vera

samtala fjárhæðar þess taps sem vænst er í slitameðferðinni sem samsvarar eiginfjárkröfum stofnunarinnar eða aðilans og endurfjármögnunarfjárhæð sem gerir stofnuninni eða aðilanum kleift, eftir slitameðferð eða eftir að hafa beitt niðurfærslu-
eða

umbreytingarheimildunum, að uppfylla þær kröfur um eiginfjárgrunn sem eru nauðsynlegar til að fá leyfi til að halda áfram starfsemi sinni samkvæmt þeirri skilastefnu sem hefur verið valin. Skilastjórnvaldið ætti að leiðrétta fjárhæð endurfjármögnunar til lækkunar eða hækkunar vegna allra breytinga sem stafa af þeim aðgerðum sem eru settar fram í skilaaætluninni.

- 14) Skilastjórnvaldið ætti að geta hækkað fjárhæð endurfjármögnunarinnar til að tryggja nægilegt traust markaðarins á stofnuninni eða aðilanum eftir að aðgerðunum í skilaaætluninni hefur verið hrundið í framkvæmd. Umbedinn eiginfjárauki vegna trausts markaðarins ætti að gera stofnuninni eða aðilanum kleift að uppfylla áfram skilyrði fyrir starfsleyfi í viðeigandi tíma, m.a. með því að gera stofnuninni eða aðilanum kleift að standa straum af kostnaðinum sem tengist endurskipulagningu starfsemi hennar í kjölfar skilameðferðar og að viðhalda nægilegu trausti markaðarins. Ákvarða ætti eiginfjárauka vegna trausts markaðarins með vísan í hluta samanlagðrar kröfu vegna eiginfjárauka samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB. Skilastjórnvöld ættu að lækka fjárhæð eiginfjárauka vegna trausts markaðarins ef lægri fjárhæð er nægileg til að tryggja fullnægjandi traust markaðarins eða hækka fjárhæðina þegar hærri fjárhæð er nauðsynleg til að tryggja, í kjölfar aðgerða í skilaaætluninni, að aðilinn uppfylli áfram skilyrðin fyrir starfsleyfi sínu í viðeigandi tíma og til að viðhalda nægilegu trausti markaðarins.
- 15) Skilastjórnvöld ættu, í samræmi við framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/1075 ⁽⁸⁾, að rannsaka fjárfestagrunn gerninga einstakrar stofnunar eða aðila sem varða lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Ef verulegur hluti gerninga stofnunar eða aðila sem varða lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar er í eigu almennra fjárfesta sem hugsanlega hafa ekki fengið viðeigandi upplýsingar um áhættu sem skiptir máli, gæti það í sjálfu sér talist vera annmarki á skilabærni. Ef stór hluti gerninga einstakrar stofnunar eða aðila sem varða lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar er auk þess í eigu annarra stofnana eða aðila gætu kerfis-tengd áhrif niðurfærslu eða umbreytingar einnig talist vera annmarki á skilabærni. Ef skilastjórnvald kemst að raun um að annmarki sé á skilabærni sem er til kominn vegna stærðar og eðlis tiltekins fjárfestagrunns ætti það að geta lagt til við stofnun eða aðilann að hann bregðist við þeim annmarka.
- 16) Til að tryggja að almennir fjárfestar fjárfesti ekki úr hófi fram í tilteknum skuldageringum sem eru hæfir fyrir lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu aðildarríki að tryggja að lágmarksnafnverð þess háttar gerninga sé tiltölulega hátt eða að fjárfesting í þess háttar gerningum sé ekki óhóflega stór hluti af eignasafni fjárfestisins. Krafa þessi ætti aðeins að gilda um gerninga sem eru gefnir út eftir dagsetningu lögleiðingar þessarar tilskipunar. Ekki er fjallað nægilega um þessa kröfu í tilskipun 2014/65/ESB og ætti hún því að vera framfylgjanleg samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB og ætti ekki að hafa áhrif á reglur um vernd fjárfesta sem kveðið er á um í tilskipun 2014/65/ESB. Ef skilastjórnvöld finna við skyldustörf sín sannanir sem varða hugsanleg brot á ákvæðum tilskipunar 2014/65/ESB ættu þau að geta skipst á trúnaðarupplýsingum við þau yfirvöld sem hafa eftirlit með háttsemi á markaði í því skyni að framfylgja þeirri tilskipun. Þá ættu aðildarríki einnig að geta takmarkað frekar markaðssetningu og sölu tiltekinna annarra gerninga til tiltekinna fjárfesta.
- 17) Til að auka skilabærni kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu ættu skilastjórnvöld að geta lagt á hverja stofnun fyrir sig lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar til viðbótar við lágmarkskröfur um heildartappol sem eru settar fram í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Leggja ætti á þessar lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir hverja stofnun fyrir sig ef lágmarkskröfur um heildartappol duga ekki til að standa straum af tapi og til að endurfjármagna kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu samkvæmt þeirri skilastefnu sem hefur verið valin.
- 18) Þegar skilastjórnvöld ákvarða fjárhæð lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu þau að huga að því hve kerfislega mikilvæg stofnunin eða aðilinn er og að hugsanlegum neikvæðum áhrifum sem gjaldþrot þeirra hefði á fjármálastöðugleika. Skilastjórnvöld ættu að taka tillit til nauðsynjar þess að skapa jöfn skilyrði milli kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu og annarra sambærilegra

⁽⁸⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/1075 frá 23. mars 2016 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina efni endurbótaáætlana, skilaaætlana og skilaaætlana samstæðu, lágmarksviðmiðin sem lögbært yfirvald á að meta að því er varðar endurbótaáætlanir og endurbótaáætlanir samstæðu, skilyrði fyrir fjárstuðningi við samstæðu, kröfur um óháða matsaðila, sammingsbundna viðurkenningu á niðurfærslu- og umbreytingarheimildum, málsmeðferðir við og inntak tilkynningarskyldu og tilkynningar um frestun og rekstrarlega starfsemi skilaráðanna (Stjtið. ESB L 184, 8.7.2016, bls. 1).

stofnana eða aðila sem eru kerfislega mikilvægir innan Sambandsins. Lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar stofnana og aðila sem eru ekki kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu en sem hafa kerfislegt mikilvægi í Sambandinu sem er sambærilegt kerfislegu mikilvægi kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu ættu því ekki vikja óhóflega frá fjárhæð og samsetningu lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem eru settar almennt fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu.

- 19) Stofnanir eða aðilar sem eru tilgreindir sem aðilar í skilameðferð í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 ættu aðeins að falla undir lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðustigi skilasamstæðu. Það þýðir að til að uppfylla lágmarkskröfur sínar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu aðilar í skilameðferð að vera skyldugir til að gefa út hæfa gerninga og liði til utanaðkomandi þriðju lánardrottna sem fengju eftirgjöf ef svo færi að aðilinn færi í skilameðferð.
- 20) Stofnanir eða aðilar sem eru ekki aðilar í skilameðferð ættu að hlíta lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni. Að jafnaði ættu aðilar í skilameðferð að mæta tappols- og endurfjármögnunarþörfum stofnana eða aðila sinna með beinum eða óbeinum kaupum á eiginfjárgrunnsgerningum og gerningum hæfra skuldbindinga sem þessar stofnanir eða aðilar gefa út og með niðurfærslu þeirra eða umbreytingu í eignarhaldsgerninga á þeim tímupunkti þegar þessar stofnanir eða aðilar eru ekki lengur lífvænlegir. Þannig ætti að beita lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem gilda um stofnanir eða aðila sem eru ekki aðilar í skilameðferð, saman og í samræmi við kröfurnar sem gilda um aðila í skilameðferð. Það ætti að gera skilastjórnvöldum kleift að taka skilasamstæðu til skilameðferðar án þess að taka tiltekin dótturfélög hennar til skilameðferðar og koma þannig í veg fyrir hugsanlega skaðleg áhrif á markaðinn. Beiting lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar gagnvart stofnunum eða aðilum sem eru ekki aðilar í skilameðferð ætti að fylgja þeirri skilastefnu sem hefur verið valin og ætti sér í lagi ekki að breyta eigendatengslum milli stofnana eða aðila og skilasamstæðu þeirra eftir að þessar stofnanir eða aðilar hafa verið endurfjármagnaðir.
- 21) Ef bæði aðilinn í skilameðferð, eða móðurfélagið, og dótturfélög þess hafa staðfestu í sama aðildarríki og eru hluti af sömu skilasamstæðu ætti skilastjórnvaldið að geta veitt undanþágu frá því að beita lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem gilda um þau dótturfélög sem eru ekki aðilar í skilameðferð eða leyft þeim að uppfylla lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með veðtryggðum tryggingum milli móðurfélagsins og dótturfélaga þess sem hægt er að virkja innan tímamarka sem eru eins og þau sem gilda um niðurfærslu eða umbreytingu hæfra skuldbindinga. Veðið að baki tryggingunni ætti að vera mjög seljanlegt og markaðs- og útlánaáhætta þess ætti að vera í lágmarki.
- 22) Í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er kveðið á um að lögbær yfirvöld geti veitt undanþágu frá beitingu tiltekinna gjaldþols- og lausafjárkrafna fyrir lánastofnanir sem tengjast varanlega miðlægri stofnun („samstarfsnet“) ef tiltekin sértæk skilyrði eru uppfyllt. Skilastjórnvöld ættu, til að taka tillit til sérstakra eiginleika slíkra samstarfsneta, einnig að geta veitt undanþágu frá beitingu lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem gilda um þess háttar lánastofnanir og miðlægu stofnunina við sambærileg skilyrði og þau sem eru sett fram í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 ef lánastofnanir og miðlæga stofnunin hafa staðfestu í sama aðildarríki. Skilastjórnvöld ættu einnig að geta meðhöndlað lánastofnanir og miðlægu stofnunina sem eina heild þegar skilyrði fyrir skilameðferð eru metin með hliðsjón af séreinkennum kerfisins um samstöðu. Skilastjórnvöld ættu að geta tryggt að skilasamstæðan í heild hlíti utanaðkomandi lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á mismunandi hátt, allt eftir séreinkennum kerfisins um samstöðu hjá hverri samstæðu, með því að taka tillit til hæfra skuldbindinga aðila sem skilastjórnvöld, í samræmi við skilaáætlunina, gera kröfu um að gefi út gerninga sem eru hæfir fyrir lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar utan skilasamstæðunnar.
- 23) Til að tryggja viðeigandi stig lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar að því er varðar skil ættu þau yfirvöld sem bera ábyrgð á að ákvarða stig lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar að vera skilastjórnvald aðila í skilameðferð, skilastjórnvald á samstæðustigi, þ.e.a.s. skilastjórnvald endanlegs móðurfélags, og skilastjórnvöld annarra aðila skilasamstæðunnar. Allar deilur milli yfirvalda ættu að falla undir heimildir Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar (EBA) samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾, með fyrirvara um skilyrðin og takmarkanirnar sem eru settar fram í þessari tilskipun.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

- 24) Lögbær yfirvöld og skilastjórnvöld ættu með viðeigandi hætti að fjalla um og ráða bót á öllum brotum á lágmarkskröfu um heildartapþol og á lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Þar eð brot á þessum kröfum gæti haft í för með sér annmarka á skilabærni stofnunar eða samstæðu ætti að stytta fyrirbyggjandi málsmeðferð til að uppræta annmarka á skilabærni svo hægt sé að bregðast skjótt við hvers kyns brotum á kröfunum. Skilastjórnvöld ættu einnig að geta krafðið stofnanir eða aðila um að breyta binditímastigi hæfra gerninga og liða og að undirbúa og framkvæma áform um að endurheimta stig þessara krafna. Skilastjórnvöld ættu einnig að geta bannað tiltekna útgreiðslur ef þau telja að stofnun eða aðili geti ekki uppfyllt samanlagða kröfu um eiginfjáruka samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB þegar hún er skoðuð í viðbót við lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.
- 25) Til að tryggja gagnsæja beitingu lágmarkskrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ættu stofnanir og aðilar að gefa lögbærum yfirvöldum sínum og skilastjórnvöldum skýrslu og ættu reglulega að birta opinberlega lágmarkskröfur sínar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, stig hæfra skuldbindinga og eftirgefanlegra skuldbindinga og samsetningu þessara skuldbindinga, m.a. binditímastig þeirra og forgangsroðun við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Að því er varðar stofnanir eða aðila sem fellur undir lágmarkskröfu um heildartapþol ætti að vera samræmi í tíðni skýrslugjafar til eftirlitsyfirvalda og birtingar um lágmarkskröfur fyrir hverja stofnun fyrir sig um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eins og kveðið er á um í þessari tilskipun og þær sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) 575/2013 að því er varðar lágmarkskröfu um heildartapþol. Þótt heimila ætti fulla undanþágu eða undanþágu að hluta frá kvöðum um skýrslugjöf og birtingu fyrir tilgreindar stofnanir eða aðila í ákveðnum tilvikum sem eru tilgreind í tilskipun þessari, ættu slíkar undanþágur ekki að takmarka valdheimildir skilastjórnvalda til að óska eftir upplýsingum til að geta sinnt skyldustörfum sínum samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.
- 26) Krafan um að samningsbundin viðurkenning á áhrifum eftirgjafarúrræðis skuli vera í samningum eða gerningum til grundvallar skuldbindingum sem falla undir lög þriðju landa ætti að auðvelda eða bæta ferli eftirgjafar þessara skuldbindinga ef til skilameðferðar kemur. Samningsbundið fyrirkomulag getur, þegar það er samið á réttan hátt og almennt notað, boðið nothæfa lausn í tilvikum um skilameðferð yfir landamæri þar til lögboðin nálgun samkvæmt lögum Sambandsins hefur verið mótuð eða hvatar til að velja lög aðildarríkis fyrir samninga hafa verið þróaðir eða lögboðnir viðurkenningarráttar til að auðvelda skilameðferð yfir landamæri hafa verið samþykktir í öllum lögsögum þriðju landa. Jafnvel þótt lögboðnir viðurkenningarráttar séu til staðar ætti fyrirkomulag um samningsbundna viðurkenningu að efla skilning lánardrottna samkvæmt samningsbundnu fyrirkomulagi, sem falla ekki undir lög aðildarríkis, á hugsanlegum skilaaðgerðum að því er varðar stofnanir eða aðila sem falla undir gildissvið laga Sambandsins. Þau tilvik gætu þó komið upp þar sem ógerlegt er fyrir stofnanir eða aðila að fella þessi samningsskilyrði inn í samninga eða gerninga til grundvallar tilteknum skuldbindingum, einkum skuldbindingum sem eru ekki undanskildar eftirgjafarúrræðinu samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB, tryggðum innstæðum eða eiginfjárgrunnsgerningum.

Til dæmis gæti, við tiltekna aðstæður, verið ógerlegt að fella ákvæði um samningsbundna viðurkenningu inn í skuld-samninga í tilvikum þar sem ólöglegt er samkvæmt lögum þriðja lands að stofnun eða aðili felli slík ákvæði inn í samninga eða gerninga til grundvallar skuldbindingum sem heyra undir lög þess þriðja lands ef stofnunin eða aðilinn hefur ekki heimild á einingarstigi til að breyta samningsskilmálunum þar sem þeir eru til komnir vegna alþjóðlegra bókana eða grundvallast á stöðluðum skilmálum sem hafa verið samþykktir á alþjóðavísu, eða ef skuldbindingin, sem myndi falla undir kröfuna um samningsbundna viðurkenningu, er háð samningsbroti eða leiðir af tryggingum, gagntryggingum eða öðrum gerningum sem eru notaðir í tengslum við viðskiptafjármögnun. Ef mótaðili neitar hins vegar að fallast á að vera bundinn af samningsbundnu viðurkenningarákvæði um eftirgjöf ætti ekki í sjálfu sér að líta á það sem ástæðu óframkvæmanleika. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem framkvæmdastjórnin mun samþykkja í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að skilgreina nánar tilvik óframkvæmanleika. Þegar skilastjórnvaldið beitir þessum tæknilegu eftirlitsstöðlum og að teknu tilliti til sérstakra eiginleika hlutaðeigandi markaðar ætti það að tilgreina, ef það telur nauðsynlegt, flokka skuldbindinga þar sem ástæður fyrir óframkvæmanleika kunna að vera til staðar. Innan þess ramma ætti það að heyra undir stofnun eða aðila að ákvarða hvort það að fella viðurkenningarákvæði fyrir eftirgjöf inn í samning eða flokk samninga sé óframkvæmanlegt. Stofnanir og aðilar ættu að afhenda skilastjórnvöldum reglulegar uppfærslur til að þau geti fylgst með hvernig miði við framkvæmd samningsbundinna viðurkenningarskilmála.

Í þessu sambandi ættu stofnanir og aðilar að tilgreina samninga eða flokka samninga þar sem óframkvæmanlegt er að fella inn viðurkenningarákvæði fyrir eftirgjöf og tilgreina ástæðu fyrir þessu mati. Skilastjórnvöld ættu, innan hæfilegs tímaramma, að meta ákvörðun stofnunar eða aðila um að óframkvæmanlegt sé að fella samningsbundin viðurkenningarákvæði inn í skuldaskemmtun og að grípa til aðgerða til að ráða bót á röngu mati og annmörkum á skilabærni vegna þess að samningsbundin viðurkenningarákvæði hafi ekki verið tekin með. Stofnanir og aðilar ættu að vera undir það búin að rökstyðja ákvörðun sína óski skilastjórnvaldið þess. Til að tryggja að skilabærni stofnana og aðila verði ekki fyrir áhrifum ættu skuldbindingar, sem fela ekki í sér viðeigandi samningsbundin ákvæði, ekki að vera hæfar fyrir lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

- 27) Gagnlegt og nauðsynlegt er að aðlaga valdheimildir skilastjórnvalda til að fresta tímabundið tilteknum samningsbundnum skyldum stofnana og aðila. Skilastjórnvald ætti einkum að geta beitt þeim valdheimildum áður en stofnun eða aðili er settur í skilameðferð, frá þeim tíma þegar ákvörðun er tekin um að stofnunin eða aðilinn sé á fallanda fæti, ef ráðstöfun í einkageiranum sem, að áliti skilastjórnvaldsins, myndi innan hæfilegs tímaramma koma í veg fyrir gjaldþrot stofnunarinnar eða aðilans, er ekki aðgengileg fyrirvaralaust og ef beiting þeirrar valdheimildar er talin nauðsynleg til komast hjá frekari hnignun fjárhagsstöðu stofnunarinnar eða aðilans. Í því samhengi ættu skilastjórnvöld að geta beitt þeim valdheimildum ef þau eru ekki sátt við fyrirhugaða ráðstöfun í einkageiranum sem er aðgengileg þegar í stað. Valdheimild til að fresta tilteknum samningsbundnum skyldum myndi einnig gera skilavöldum kleift að staðfesta hvort skilaaðgerð sé í almannáþágu, að velja viðeigandi skilauurræði eða að tryggja skilvirka beitingu eins eða fleiri skilauurræða. Gildistími frestunarinnar ætti að takmarkast tvo virka daga að hámarki. Frestunin gæti, upp að því hámarki, gilt áfram eftir að ákvörðun um skilameðferð hefur verið tekin.
- 28) Til að valdheimild til að fresta tilteknum samningsbundnum skyldum verði notuð með hóflegum hætti ættu skilastjórnvöld að eiga þess kost að taka tillit til kringumstæðna í hverju einstöku tilviki og ákvarða umfang frestunarinnar í samræmi við það. Enn fremur ættu þau að geta heimilað tilteknar greiðslur – einkum, en sem takmarkast þó ekki við, stjórnunarkostnað hlutaðeigandi stofnunar eða aðila – í hverju tilviki fyrir sig. Einnig ætti að vera hægt að beita frestunarmeðferðinni gagnvart tryggingarhæfum innstæðum. Skilastjórnvöld ættu þó að meta gaumgæfilega hvort viðeigandi sé að beita þeirri valdheimild gagnvart tilteknum tryggingarhæfum innstæðum, einkum tryggðum innstæðum í eigu einstaklinga, örfyrirtækja og lítilla og meðalstórra fyrirtækja og ættu að meta hættuna á því að frestunin, að því er varðar slíkar innstæður, myndi valda verulegri röskun á starfsemi fjármálamarkaða. Ef valdheimildinni til að fresta tilteknum samningsbundnum skuldbindingum er beitt að því er varðar tryggðar innstæður ætti ekki að líta svo á að þessar innstæður séu ótiltækar að því er varðar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB ⁽¹⁰⁾. Til að tryggja að innstæðueigendur lendi ekki í fjárhagslegum erfiðleikum á frestunartímabilinu ættu aðildarríki að geta séð til þess að þeir fái leyfi til að taka út tiltekna fjárhæð á hverjum degi.
- 29) Á frestunartímabilinu ættu skilastjórnvöld einnig að íhuga þann möguleika, m.a. á grundvelli skilaaætlunarinnar fyrir stofnunina eða aðilann, að stofnunin eða aðilinn verði, þegar allt kemur til alls, ekki tekinn til skilameðferðar heldur til gjaldþrotaskipta samkvæmt innlendum lögum. Í tilvikum sem þeim ættu skilastjórnvöld að koma á því fyrirkomulagi sem þau telja við hæfi til að ná fram fullnægjandi samræmingu við viðkomandi landsyfirvöld og til að tryggja að frestunin skaði ekki skilvirkni slitameðferðarinnar.
- 30) Valdheimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum ætti ekki að taka til skyldna gagnvart kerfum eða rekstraradilum kerfa sem tilnefnd eru í samræmi við tilskipun 98/26/EB, seðlabönkum, miðlægum mótaðilum með starfsleyfi eða miðlægum mótaðilum þriðja lands sem evrópsk eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) hefur viðurkennt. Tilskipun 98/26/EB dregur úr áhættu tengdri þátttöku í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, einkum með því að draga úr truflun ef til ógjaldfærni kemur hjá þátttakanda í þess háttar kerfi. Til að tryggja að þessar verndarráðstafanir virki á viðunandi hátt í krísuástandi og að um leið sé viðhaldið viðunandi öryggi fyrir rekstraraðila greiðslu- og uppgjörskerfa og aðra markaðsaðila,

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

ætti að breyta tilskipun 2014/59/ESB þannig að hún kveði á um að fyrirbyggjandi aðgerð, frestun skuldbindingar skv. 33. gr. a eða neyðaraðgerð skuli í sjálfu sér ekki teljast ógjaldfærimeðferð í skilningi tilskipunar 98/26/EB að því tilskildu að efnislegar skuldbindingar samkvæmt samningnum séu áfram uppfylltar. Hins vegar hefur tilskipun 2014/59/ESB á engan hátt áhrif á rekstur kerfis sem tilnefnt er samkvæmt tilskipun 98/26/EB eða rétt á veðtryggingu sem tryggð er með þeirri tilskipun.

- 31) Lykilþáttur skilvirkrar skilameðferðar er að tryggja að þegar stofnanir eða aðilar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, eru teknir til skilameðferðar geti mótaðilar þeirra í fjármagnssamningum ekki sagt upp stöðum sínum aðeins vegna þess að stofnanir þessar eða aðilar eru teknir til skilameðferðar. Þá ættu skilastjórnvöld að hafa heimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum sem eru á gjalddaga samkvæmt samningi við stofnun í skilameðferð og ættu hafa heimild til að takmarka, í takmarkaðan tíma, réttindi mótaðila til að ljúka fjárhagslegum samningum, flýta þeim eða rifta á annan hátt. Þær kröfur gilda ekki beint um samninga samkvæmt lögum þriðja lands. Ef ekki liggur fyrir lagarammi um viðurkenningu yfir landamæri ættu aðildarríki að krefjast þess að stofnanir og aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/59/ESB setji samningsskilmála í viðeigandi fjárhagslega samninga sem viðurkenna að samningurinn kunni að falla undir beitingu valdheimilda sem skilastjórnvöld hafa til að fresta tilteknum greiðslu- og afhendingarskyldum, að takmarka framfylgd trygginga eða til að fresta uppsagnarréttindum og vera bundnar kröfunum í 68. gr. eins og ef fjárhagslegi samningurinn félli undir lög viðkomandi aðildarríkis. Kveða ætti á um slíka skyldu að því marki sem samningurinn fellur undir gildissvið þessara ákvæða. Þess vegna myndast ekki skylda til að fella inn samningsákvæðið að því er varðar 33. gr. a, 69., 70. og 71. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, t.d. í samninga við miðlæga mótaðila eða rekstraraðila kerfa sem eru tilnefnd að því er varðar tilskipun 98/26/EB, þar eð skilastjórnvöld hafa ekki valdheimildirnar samkvæmt þessum greinum að því er varðar þessa samninga jafnvel þótt þeir falli undir lög viðkomandi aðildarríkis.
- 32) Undanþága sérstakra skuldbindinga stofnana eða aðila frá beitingu eftirgjafarúrræðisins eða frá valdheimildinni til að fresta tilteknum greiðslu- og afhendingarskyldum, takmarka framfylgd trygginga eða fresta uppsagnarákvæðum tíma-bundið, eins og kveðið er á um í tilskipun 2014/59/ESB, ætti einnig að taka til skuldbindinga í tengslum við miðlæga mótaðila með staðfestu í Sambandinu og miðlæga mótaðila þriðja lands sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt.
- 33) Til að tryggja sameiginlegan skilning á hugtökum sem eru notuð í ýmsum lagagerningum er viðeigandi að fella inn í tilskipun 98/26/EB skilgreiningar og hugtök sem voru innleidd í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ að því er varðar „miðlægan mótaðila“ og „þátttakanda“.
- 34) Tilskipun 98/26/EB dregur úr áhættu tengdri þátttöku stofnana og annarra aðila í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, einkum með því að draga úr truflun ef til ógjaldfærni kemur hjá þátttakanda í þess háttar kerfi. Í 7. forsendu þeirrar tilskipunar er gert ljóst að aðildarríki hafi þann valkost að beita ákvæðum þeirrar tilskipunar gagnvart innlendum stofnunum sínum sem taka beinan þátt í kerfum sem heyra undir lög þriðja lands og gagnvart veðtryggingu sem er veitt í tengslum við þátttöku í þess háttar kerfum. Í ljósi hnattrænnar stærðar sumra kerfa og starfsemi innan þeirra sem falla undir lög þriðja lands og aukinnar þátttöku aðila með staðfestu í Sambandinu í þess háttar kerfum ætti framkvæmdastjórnin að endurskoða hvernig aðildarríkin beita valkostinum sem fjallað er um í 7. forsendu þeirrar tilskipunar og meta þörfina á frekari breytingum á þeirri tilskipun að því er varðar þess háttar kerfi.
- 35) Til að auðvelda skilvirka beitingu valdheimilda til að minnka, færa niður eða umreikna liði í eiginfjárgrunni án þess að rjúfa varnir lánardrottna samkvæmt þessari tilskipun, ættu aðildarríki að tryggja að kröfur sem leiða af liðum eiginfjárgrunns séu lægri í forgangs röðinni en allar aðrar víkjandi kröfur við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Gerninga sem eru aðeins að hluta viðurkenndir sem eiginfjárgrunnur ætti þó að fara með sem kröfur sem leiða af eiginfjárgrunni fyrir

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

alla fjárhæð þeirra. Ástæða þess að gerningar eru viðurkenndir að hluta gæti t.d. verið beiting ákvæða sem kveða á um að eldri reglur gildi sem afskrá gerning að hluta eða beiting afskriftadagatalans sem mælt er fyrir um að því er varðar gerninga þáttar 2 í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að mæla fyrir um samræmdar reglur um ramma fyrir endurheimt og skilameðferð stofnana og aðila, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs aðgerðarinnar er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.
- 37) Til að aðildarríki geti fengið viðeigandi tíma til að leiða tilskipun þessa í landslög og beita henni ættu þau að fá átján mánuði frá þeim degi er hún öðlast gildi til að gera það. Hins vegar ætti að beita ákvæðum þessarar tilskipunar sem varða opinbera birtingu frá 1. janúar 2024 til að tryggja að stofnanir og aðilar í öllu Sambandinu fái viðeigandi frest til að ná þeim lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem krafist er, á skipulegan hátt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2014/59/ESB

Tilskipun 2014/59/ESB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. mgr. 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 5. liðar kemur eftirfarandi:

„5) „dótturfélag“: dótturfélag eins og það er skilgreint í 16. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og við beitingu 7., 12., 17., 18., 45. til 45. gr. m, 59. til 62. gr., 91. og 92. gr. í þessari tilskipun gagnvart skilasamstæðum, sem um getur í b-lið 83. liðar b í þessari málsgrein, tekur til, eftir því sem við á, lánastofnana, sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun, miðlægu stofnunarinnar sjálfar og dótturfélaga þeirra, að teknu tilliti til þess hvernig þess háttar skilasamstæður fara að 3. mgr. 45. gr. e í þessari tilskipun,

5a) „mikilvægt dótturfélag“: mikilvægt dótturfélag, eins og það er skilgreint í 135. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,“.

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„68a) „almennt eigið fé þáttar 1“: almennt eigið fé þáttar 1 eins og það er reiknað út í samræmi við 50. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,“.

c) Í 70. lið koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.

d) Í stað 71. liðar kemur eftirfarandi:

„71) „eftirgefanlegar skuldbindingar“: skuldbindingar og fjármagnsgerningar, sem uppfylla ekki skilyrði sem almennt eigið fé þáttar 1, viðbótareigið fé þáttar 1 eða gerningar undir þætti 2 hjá stofnun eða aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og ekki er undanskilinn gildissviði eftirgjafarúrræðisins skv. 2. mgr. 44. gr.,

71a) „hæfar skuldbindingar“: eftirgefanlegar skuldbindingar sem uppfylla, eftir því sem við á, skilyrðin í 45. gr. b eða a-lið 2. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun og gerningar undir þætti 2 sem uppfylla skilyrðin í b-lið 1. mgr. 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,

71b) „víkjandi hæfir gerningar“: gerningar sem uppfylla öll skilyrðin sem um getur í 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þó ekki í 3. til 5. mgr. 72. gr. b í þeirri reglugerð,“.

e) Eftirfarandi liðum er bætt við:

„83a) „aðili í skilameðferð“:

- a) lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem, í samræmi við 12. gr., er auðkenndur af hálfu skilastjórnvaldsins sem aðili sem skilaaðgerðin í skilaáætluninni tekur til eða
- b) stofnun sem er ekki hluti af samstæðu, sem fellur undir samstæðueftirlit skv. 111. og 112. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, og sem skilaáætlunin, sem var samin skv. 10. gr. þessarar tilskipunar, kveður á um skilaaðgerð í tengslum við,

83b) „skilasamstæða“:

- a) aðili í skilameðferð og dótturfélög hans sem eru ekki:
 - i. sjálfir aðilar í skilameðferð,
 - ii. dótturfélög annarra aðila í skilameðferð eða
 - iii. aðilar með staðfestu í þriðja landi sem í samræmi við skilaáætlun eru ekki í skilasamstæðunni og dótturfélög þeirra eða
- b) lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun og miðlæga stofnunin sjálf, þegar a.m.k. ein þessara lánastofnana eða miðlæga stofnunin er aðili í skilameðferð, og dótturfélög hvers um sig,

83c) „kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu“: kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu, eins og hún er skilgreind í 133. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,“.

f) Eftirfarandi liður bætist við:

„109) „samanlögð krafa um eiginfjáruka“: samanlögð krafa um eiginfjáruka eins og hún er skilgreind í 6. lið 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.“

2) Ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgreinum er bætt við 6. mgr.:

„Endurskoðunin sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal fara fram eftir að skilaaðgerðum hefur verið hrundið í framkvæmd eða valdheimildum sem um getur í 59. gr. hefur verið beitt.

Þegar skilastjórnvaldið ákvæður lokafrestinn, sem um getur í o- og p-lið 7. mgr. þessarar greinar við þær aðstæður sem um getur í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar skal það taka tillit til lokafrestsins til að fara að kröfunni sem um getur í 104. gr. b í tilskipun 2013/36/ESB.“

b) Í stað o- og p-liðar 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„o) kröfunar sem um getur í 45. gr. e og 45. gr. f og lokafrestur til að ná því marki í samræmi við 45. gr. m,

p) ef skilastjórnvald beitir 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b, tímalína fyrir hlítu aðila í skilameðferð í samræmi við 45. gr. m,“.

3) Ákvæðum 12. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld á samstæðustigi, ásamt skilastjórnvöldum dótturfélaga og að höfðu samráði við skilastjórnvöld mikilvægra útibúa að því marki sem slíkt skiptir máli fyrir mikilvæga útibúið, semji skilaáætlanir fyrir samstæðuna. Í skilaáætlun fyrir samstæðuna skulu tilgreindar ráðstafanir að því er varðar:

a) móðurfélag í Sambandinu,

b) dótturfélög sem eru hluti samstæðunnar og eru með staðfestu í Sambandinu,

- c) aðilarnir sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og
- d) með fyrirvara um VI. bálk, dótturfélögin sem eru hluti af samstæðunni og eru með staðfestu utan Sambandsins.

Í samræmi við ráðstafanirnar sem um getur í fyrstu undirgrein skal skilaáætlunin fyrir hverja samstæðu tilgreina aðila í skilameðferð og skilasamstæður.“

- b) Ákvæðum 3. mgr. er breytt sem hér segir:

- i. Í stað a- og b-liðar kemur eftirfarandi:

„a) setja fram til hvaða skilaaðgerða eigi að grípa vegna aðila í skilameðferð í sviðsmyndunum sem um getur í 3. mgr. 10. gr. og áhrifin af þessum skilaaðgerðum að því er varðar aðra aðila samstæðu sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., móðurfélagið og dótturstofnanir,

aa) þegar samstæða samanstendur af fleiri en einum aðila í skilameðferð tilgreina til hvaða skilaaðgerða eigi að grípa fyrir aðila í skilameðferð í hverri skilasamstæðu og áhrifin af þessum aðgerðum á hvort tveggja af eftirfarandi:

- i. aðra samstæðuadila sem tilheyra sömu skilasamstæðu,

- ii. aðrar skilasamstæður,

- b) skoða að hvaða marki hægt er að beita skilauðræði og nýta heimildir skilastjórnvalds á samræmdan hátt gagnvart aðilum í skilameðferð með staðfestu í Sambandinu, m.a. ráðstöfunum til að auðvelda kaup þriðja aðila á samstæðunni í heild eða aðgreindum viðskiptasviðum eða starfsemi sem nokkrir aðilar samstæðunnar hafa með höndum, sérstakir aðilar samstæðunnar eða aðilar í skilameðferð og greina hvers konar mögulega á annmörkum á samræmdri skilameðferð.“

- ii. Í stað e-liðar kemur eftirfarandi:

„e) tilgreina hvers konar viðbótaraðgerðir, sem ekki er getið um í þessari tilskipun, sem viðkomandi skilastjórnvöld hyggjast grípa til í tengslum við aðilana í hverri skilasamstæðu.“

- 4) Ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein í 4. mgr.:

„Ef samstæða samanstendur af fleiri en einni skilasamstæðu skal skipulagning skilaaðgerðanna sem um getur í aa-lið í 3. mgr. 12. gr. vera með sameiginlegri ákvörðun eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.“

- b) Í stað fyrstu undirgreinar 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„Liggi sameiginleg ákvörðun skilastjórnvaldanna ekki fyrir innan fjögurra mánaða skal sérhvert skilastjórnvald sem ber ábyrgð á dótturfélagi og er ósammála skilaáætlun fyrir samstæðu taka eigin ákvörðun og, eftir því sem við á, tilgreina aðilann í skilameðferð og semja drög að og viðhalda skilaáætlun fyrir skilasamstæðuna sem samanstendur af aðilum sem falla undir lögsögu þess. Sérhver einstök ákvörðun skilastjórnvalda þar sem ekki er hreyft andmælum skal vera rökstudd að fullu, tilgreina ástæður fyrir ágreiningi um fyrirhugaða tillögu að skilaáætlun fyrir samstæðu og í henni skal tekið tillit til sjónarmiða og fyrirvara annarra skilastjórnvalda og lögbærra yfirvalda. Sérhvert skilastjórnvald skal tilkynna hinum aðilum skilaráðsins um ákvörðun sína.“

- 5) Ákvæðum 16. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað annars undirliðar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„Meta skal samstæðu skilabæra ef gerlegt og raunhæft er fyrir skilastjórnvöld annaðhvort að slíta samstæðueiningum samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð eða setja þá samstæðu í skilameðferð með því að beita skilauðræðum og heimildum skilavalds gagnvart aðilum í skilameðferð í þeirri samstæðu og forðast um leið, að svo miklu leyti sem mögulegt er, að fjármálakerfi aðildarríkjanna, þar sem samstæðueiningarnar eða útibú eru staðsett, eða annarra aðildarríkja eða Sambandsins verði fyrir verulegum skaðlegum afleiðingum, þ.m.t. viðtækum fjármálaóstöðugleika eða kerfislægum atburðum, með það í huga að tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta sem þessir samstæðuadilar reka, þegar auðvelt er að aðskilja þá tímanlega, eða eftir öðrum leiðum.“

Skilastjórnvöld á samstæðustigi skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni tímanlega þegar samstæða telst ekki vera skilabær.“

b) Eftirfarandi málsgrein er bætt við:

„4. Aðildarríki skulu tryggja að, ef samstæða samanstendur af fleiri en einni skilasamstæðu, meti yfirvöldin sem um getur í 1. mgr. skilabærni sérhverrar skilasamstæðu í samræmi við þessa grein.

Matið sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal framkvæmt til viðbótar við mat á skilabærni allrar samstæðunnar og skal það gert innan ákvarðanatökuférlisins sem mælt er fyrir um í 13. gr.“

6) Eftirfarandi grein bætist við:

„16. gr. a

Heimild til að banna tilteknar úthlutanir

1. Ef aðili er í þeirri stöðu að hann uppfyllir samanlögðu kröfuna um eiginfjárgrunn þegar hún er skoðuð til viðbótar við sérhverja kröfu sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 141. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB en uppfyllir ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjárgrunn þegar hún er skoðuð til viðbótar við kröfurnar sem um getur í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun þegar þær eru reiknaðar út í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr. þessarar tilskipunar, skal skilastjórnvald þess aðila hafa heimild, í samræmi við 2. og 3. mgr. þessarar greinar, til að banna aðila að úthluta meira en hámarksfjárhæð úthlutunar sem tengist lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, reiknaðri út í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar, með einhverri eftirfarandi aðgerða:

- a) framkvæma útgreiðslu í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1,
- b) skapa skyldu til að greiða breytileg starfskjör eða valkvæðan lífeyri eða greiða breytileg starfskjör ef skyldan til að greiða skapaðist þegar aðilinn uppfyllti ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka eða
- c) inna af hendi greiðslur í tengslum við viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1.

Ef aðilinn er í þeirri stöðu sem um getur í fyrstu undirgrein skal hann þegar í stað tilkynna það skilastjórnvaldinu.

2. Skilastjórnvald aðilans skal, við þær aðstæður sem um getur í 1. mgr., að höfðu samráði við lögbært yfirvald og án óþarfa tafar, meta hvort það eigi að beita þeirri heimild sem um getur í 1. mgr., að teknu tilliti til allra eftirfarandi þátta:

- a) ástæðu fyrir vanefndunum, tímalengdar hennar og umfangs og áhrifa hennar á skilabærni,
- b) þróunar fjárhagsstöðu aðilans og hversu líklegt er að hann uppfylli, í fyrirsjáanlegri framtíð, skilyrðið sem um getur í a-lið 1. mgr. 32. gr.,
- c) horfanna á að aðilinn geti tryggt að hann hlíti kröfunum sem um getur í 1. mgr. innan skynsamlegra tímamarka,
- d) ef aðilinn getur ekki skipt út skuldbindingum sem uppfylla ekki lengur viðmiðin um hæfi eða binditíma sem mælt er fyrir um í 72. gr. b og 72. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 eða í 45. gr. b eða 2. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun, hvort þessi vangeta sé til komin vegna sérstakra aðstæðna eða vegna röskunar á markaðnum í heild,
- e) hvort beiting valdheimildarinnar sem um getur í 1. mgr. sé hentugasta og hóflegasta leiðin til að takast á við stöðu aðilans, að teknu tilliti til hugsanlegra áhrifa hans á bæði skilyrði til fjármögnunar og skilabærni hlutaðeigandi aðila.

Skilastjórnvaldið skal endurtaka mat sitt á því hvort beita eigi valdheimildinni sem um getur í 1. mgr. a.m.k. í hverjum mánuði svo lengi sem aðilinn er áfram í þeirri stöðu sem um getur í 1. mgr.

3. Komist skilastjórnvaldið að því að aðilinn sé enn í þeirri stöðu sem um getur í 1. mgr. níu mánuðum eftir að aðilinn hefur tilkynnt slíka stöðu, skal skilastjórnvaldið, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, beita valdheimildinni sem um getur í 1. mgr., nema ef skilastjórnvaldið kemst að þeirri niðurstöðu, í kjölfar mats, að hið minnsta tvö af eftirfarandi skilyrðum séu uppfyllt:

- a) vanskilin eru til kominn vegna alvarlegar röskunar á starfsemi fjármálamarkaða sem leiðir til víðtæks álags á marga hluta fjármálamarkaða,
- b) röskunin sem um getur í a-lið veldur ekki aðeins auknu verðflökti á eiginfjárgrunnsgerningum og gerningum hæfra skuldbindinga aðilans eða auknum kostnaði fyrir aðilann, heldur leiðir hún einnig til algerrar lokunar markaða eða lokunar að hluta sem kemur í veg fyrir að aðilinn gefi út eiginfjárgerninga og gerninga hæfra skuldbindinga á þeim mörkuðum,
- c) lokun markaða sem um getur í b-lið varðar ekki aðeins hlutaðeigandi aðila heldur einnig fjölda annarra aðila,
- d) röskunin sem um getur í a-lið kemur í veg fyrir að hlutaðeigandi aðili geti gefið út eiginfjárgrunnsgerninga og gerninga hæfra skuldbindinga sem duga til að ráða bót á vanskilunum, eða
- e) beiting valdheimildarinnar sem um getur í 1. mgr. leiðir til neikvæðra smitáhrifa á hluta bankageirans og grefur þar með hugsanlega undan fjármálastöðugleika.

Ef undantekningin sem um getur í fyrstu undirgrein á við skal skilastjórnvaldið tilkynna lögbæru yfirvaldi ákvörðun sína og skal útskýra mat sitt skriflega.

Skilastjórnvaldið skal í hverjum mánuði endurtaka mat sitt á því hvort undanþágan sem um getur í fyrstu undirgrein á við.

4. Hámarksfjárhæð til úthlutunar skal reiknuð með því að margfalda samtöluna sem er reiknuð út í samræmi við 5. mgr. með stuðlinum sem er ákvarðaður í samræmi við 6. mgr. Hámarksfjárhæð til úthlutunar skal lækkuð um hverja þá fjárhæð sem leiðir af þeim aðgerðum sem um getur í a-, b- eða c-lið 1. mgr.

5. Samtalan sem á að margfalda í samræmi við 4. mgr. skal samanstanda af:

- a) öllum árshlutahagnaði sem er ekki talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádregnum öllum úthlutuðum hagnaði eða öllum greiðslum sem eru til komnar vegna aðgerða sem um getur í a-, b- eða c-lið 1. mgr. þessarar greinar,

auk

- b) alls heilsárshagnaðar sem er ekki talinn með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að frádregnum öllum úthlutuðum hagnaði eða öllum greiðslum sem eru til komnar vegna aðgerða sem um getur í a-, b- eða c-lið 1. mgr. þessarar greinar,

að frádregnum

- c) fjárhæðum sem myndu vera greiddar í skatta ef liðunum, sem eru tilgreindir í a- og b-lið þessarar málsgreinar, væri haldið eftir.

6. Stuðullinn sem um getur í 4. mgr. skal ákvarðaður sem hér segir:

- a) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem aðilinn viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun, gefið upp sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem er reiknaður út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er innan fyrsta (þ.e. lægsta) tekjufjórðungs samanlögðu eiginfjárukakröfunnar, skal stuðullinn vera 0,
- b) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem aðilinn viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun, gefið upp sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er innan annars tekjufjórðungs samanlögðu eiginfjárukakröfunnar, skal stuðullinn vera 0,2,

- c) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem aðilinn viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun, gefið upp sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem er reiknaður út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er innan þriðja tekjufjórðungs samanlögðu eiginfjárukakröfunnar, skal stuðullinn vera 0,4,
- d) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem aðilinn viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun, gefið upp sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem er reiknaður út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er innan fjórða (þ.e. hæsta) tekjufjórðungs samanlagðrar kröfu um eiginfjáruka, skal stuðullinn vera 0,6,

Reikna skal út neðri og efri mörk samanlögðu kröfunnar um eiginfjáruka fyrir hvern tekjufjórðung eins og hér segir:

Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.

$$\begin{aligned} &= \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ &\times (\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} - \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}) \end{aligned}$$

Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.

$$\begin{aligned} &= \frac{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}}{\text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.}} \\ &\times \text{Villa! Uppruni tilvísunar finnst ekki.} \end{aligned}$$

þar sem „Q_n“ = raðnúmer hlutaðeigandi tekjufjórðungs.“

7) Ákvæðum 17. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar skilastjórnvald hefur haft samráð við lögbært yfirvald, samkvæmt mati á skilabærni sem framkvæmt er fyrir aðila í samræmi við 15. og 16. gr., og kemst að þeirri niðurstöðu að verulegir annmarkar séu á skilabærni umrædds aðila, skuli skilastjórnvaldið tilkynna hlutaðeigandi aðila, lögbæru yfirvaldi og skilavöldum í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, skriflega um niðurstöðu sína.“

b) Í stað 3. og 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Aðilinn skal, innan fjögurra mánaða frá viðtökudegi tilkynningarinnar og í samræmi við 1. mgr., leggja fram tilögur við skilastjórnvaldið um mögulegar ráðstafanir til að takast á við eða fjarlægja verulegar annmarka sem tilgreindir eru í tilkynningunni.

Aðilinn skal, innan tveggja vikna frá viðtökudegi tilkynningar í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, leggja fram tilögur við skilastjórnvaldið um mögulegar ráðstafanir og tímalínu fyrir framkvæmd þeirra til að tryggja að aðilinn fari að ákvæðum 45. gr. e eða 45. gr. f í þessari tilskipun og samanlagðri kröfu um eiginfjáruka, ef verulegur annmarki á skilabærni er vegna annarra hvorra eftirfarandi aðstæðna:

- a) aðilinn uppfyllir samanlagða kröfu um eiginfjáruka þegar hún er skoðuð til viðbótar við sérhverja þær kröfur sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 141. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB, en hún uppfyllir ekki samanlagða kröfu um eiginfjáruka þegar hún er skoðuð til viðbótar við kröfurnar sem um getur í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun þegar þær eru reiknaðar í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr. þessarar tilskipunar, eða
- b) aðilinn uppfyllir ekki kröfurnar sem um getur í 92. gr. a og 494. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða kröfurnar sem um getur í 45. gr. c og 45. gr. d í þessari tilskipun.

Tímalínan fyrir framkvæmd ráðstafana sem lagðar voru til samkvæmt annarri undirgrein skal taka mið af ástæðunum verulegra annmarka.

Skilastjórnvaldið skal, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, meta hvort ráðstafanirnar sem lagðar voru til samkvæmt fyrstu og annarri undirgrein séu nægilega skilvirkar til að takast á við eða fjarlægja þennan verulegan annmarka.

4. Ef skilastjórnvald kemst að raun um að ráðstafanirnar, sem aðili leggur til í samræmi við 3. mgr., dragi ekki úr umræddum annmörkum eða ryðji þeim úr vegi með árangursríkum hætti skulu þau krefjast þess að aðilinn, ýmist beint eða óbeint fyrir milligöngu lögbærs yfirvalds, geri aðrar ráðstafanir í staðinn sem geta náð þessu markmiði og

tilkynna aðilanum skriflega um þessar ráðstafanir sem skal koma með tillögu um áætlun til að hlíta þeim innan eins mánaðar.

Þegar skilastjórnvaldið tilgreinir aðrar ráðstafanir í staðinn skal það sýna fram á hvernig ráðstafanirnar, sem aðilinn lagði til hefðu ekki getað rutt annmörkum á skilabærni úr vegi og hvernig hinar ráðstafanirnar, sem lagðar eru til í staðinn, væru við hæfi til að ryðja þeim úr vegi. Skilastjórnvaldið skal taka tillit til þeirrar ógnar sem þessar annmarkar á skilabærni eru við fjármálastöðugleika og til þess hvaða áhrif þessar ráðstafanir hafa á rekstur aðilans, stöðugleika hans og getu til að leggja sitt af mörkum til efnahagslífsins.“

c) Ákvæðum 5. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í a-, b-, d-, e-, g- og h-lið kemur orðið „aðili“ í stað orðsins „stofnun“.

ii. Eftirfarandi liður bætist við:

„ha) krefjast þess að stofnun eða aðili, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, leggi fram áætlun um að uppfylla aftur kröfurnar í 45. gr. e eða 45. gr. f í þessari tilskipun, sett fram sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og, eftir atvikum, samanlagða kröfu um eiginfjáruka og kröfurnar sem um getur í 45. gr. e eða 45. gr. f í þessari tilskipun, sett fram sem hlutfall heildarmælistærðar áhættuskuldbindingar sem um getur í 429. gr. og 429. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,“.

iii. Í stað i-, j- og k-liðar kemur eftirfarandi:

„i) krefjast þess að stofnun eða aðili, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., gefi út hæfar skuldbindingar til að uppfylla kröfurnar í 45. gr. e eða 45. gr. f,

j) krefjast þess að stofnun eða aðili, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., geri aðrar ráðstafanir til að fara að lágmarkskröfunni um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar skv. 45. gr. e eða 45. gr. f, þ.m.t. einkum að hann reyni að semja aftur um sérhverja hæfa skuldbindingu, viðbótareiginfjárgerning þáttar 1 eða gerning undir þætti 2 sem hann hefur gefið út, í því skyni að tryggja að sérhver ákvörðun skilastjórnvaldsins um að færa niður eða umreikna þessa skuldbindingu eða gerning yrði tekin í samræmi við gildandi lög í þeirri lögsögu sem þessi skuldbinding eða gerningur fellur undir,

ja) í því skyni að tryggja að áfram sé farið að 45. gr. e eða 45. gr. f, krefjast þess að stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. breyti binditímastigi:

i. eiginfjárgrunnsgerninga, að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds, og

ii. hæfra skuldbindinga sem um getur í 45. gr. b og í a-lið 2. mgr. 45. gr. f,

k) krefjast þess, þegar aðili er dótturfélag blandaðs eignarhaldsfélags, að blandaða eignarhaldsfélagið komi á, ef nauðsyn krefur, aðskildu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði til að stjórna aðilanum í því skyni að greiða fyrir skilameðferð aðilans og til að komast hjá því að skilaurræði og valdheimildir sem um getur í IV. bálki hafi skaðleg áhrif á þann hluta samstæðunnar sem ekki tengist fjármálum.“

d) Í stað 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Skilastjórnvaldið skal, að höfðu samráði við lögbært yfirvald og tilnefnt þjóðhagsvarúðarlandsyfirvald og, ef við á, áður en nokkur ráðstöfun sem um getur í 4. mgr. er tilgreind, taka tilhlýðilegt tillit til hugsanlegra áhrifa þessara ráðstafana á þennan tiltekna aðila, á innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu og á fjármálastöðugleika í öðrum aðildarríkjum og í Sambandinu í heild.“

8) Í stað 1.–7. mgr. 18. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Skilastjórnvald á samstæðustigi og skilastjórnvöld dótturfélaga skulu, að höfðu samráði við samstarfshóp eftirlitsaðila og skilastjórnvöld í lögsögunni þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem slíkt skiptir mikilvæga útibúið máli, skoða í sameiningu matið, sem gerð er krafa um skv. 16. gr., innan skilaráðsins og grípa til réttmætra aðgerða til að komast að sameiginlegri ákvörðun um beitingu ráðstafananna sem tilgreindar eru í samræmi við 4. mgr. 17. gr. í tengslum við alla aðila í skilameðferð og dótturfélög þeirra sem eru aðilar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og eru hluti samstæðunnar.

2. Skilastjórnvald á samstæðustigi skal, í samstarfi við eftirlitsaðila á samstæðugrunni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og í samræmi við 1. mgr. 25. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, semja og leggja skýrslu fyrir móðurfélagið í Sambandinu, skilastjórnvöld dótturfélaga sem skulu leggja hana fyrir dótturfélög sem falla undir valdsvið þeirra og skilastjórnvöld með lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett. Vinna skal skýrsluna að höfðu samráði við lögbær yfirvöld og þar skal sett fram greining á verulegum annmörkum fyrir árangursríkri beitingu skilaúrræða og beitingu skilaheimilda í tengslum við samstæðuna og einnig í tengslum við skilasamstæður ef samstæða samanstendur af fleiri en einni skilasamstæðu. Í skýrslunni skal taka til athugunar áhrifin á viðskiptalíkan samstæðunnar og leggja til hvers konar hóflegar og markvissar ráðstafanir sem eru nauðsynlegar eða viðeigandi, að mati skilastjórnvaldsins á samstæðustigi, til að ryðja þessum annmörkum úr vegi.

Ef annmarki á skilabærni samstæðunnar er til kominn vegna aðstæðna aðila innan samstæðu sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 17. gr., skal skilastjórnvaldið á samstæðustigi tilkynna mat sitt á þeirri hindrun til móðurfélagsins í Sambandinu, að höfðu samráði við skilastjórnvald aðilans í skilameðferð og skilastjórnvöld dótturstofnana hans.

3. Móðurfélaginu í Sambandinu er heimilt, innan fjögurra mánaða frá viðtökudegi skýrslunnar, að leggja fram athugasemdir og leggja til við skilastjórnvaldið á samstæðustigi að aðrar ráðstafanir verði gerðar til að ryðja úr vegi þeim annmörkum sem tilgreindir eru í skýrslunni.

Ef þeir annmarkar sem eru tilgreindir í skýrslunni eru vegna stöðu aðila í samstæðu sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 17. gr. þessarar tilskipunar skal móðurfélag í Sambandinu, innan tveggja vikna frá viðtökudegi tilkynningarinnar í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. þessarar greinar, leggja fram tillögu við skilastjórnvaldið á samstæðustigi um mögulegar ráðstafanir og tímalínu fyrir framkvæmd þeirra til að tryggja að aðili í samstæðu hlíti kröfunum sem um getur í 45. gr. e eða 45. gr. f í þessari tilskipun, settar fram sem hlutfall af heildarjánhæð áhættugrunns sem er reiknuð út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og, eftir því sem við á, samanlagða kröfu um eiginfjárlaga og kröfurnar sem um getur í 45. gr. e og 45. gr. f í þessari tilskipun, settar fram sem hlutfall heildarmælistærðar áhættuskuldbindingar sem um getur í 429. gr. og 429. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

Tímalínan fyrir framkvæmd ráðstafana sem lagðar voru til samkvæmt annarri undirgrein skal taka mið af ástæðum verulega annmarkans. Skilastjórnvaldið skal að höfðu samráði við lögbært yfirvald meta hvort þessar ráðstafanir séu nægilega skilvirkar til að bregðast við þessum verulega annmarka eða ryðja honum úr vegi.

4. Skilastjórnvald á samstæðustigi skal tilkynna eftirlitsaðila á samstæðugrunni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, skilastjórnvöldum dótturfélaga og skilastjórnvöldum í lögsögum þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem slíkt skiptir mikilvæga útibúið máli, um sérhverja ráðstöfun sem móðurfélag í Sambandinu leggur til. Skilastjórnvöld á samstæðustigi og skilastjórnvöld dótturfélaganna skulu að höfðu samráði við lögbær yfirvöld og skilastjórnvöld í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun innan skilaráðsins um að greina verulegar hindranir og, þegar nauðsyn krefur, mat á ráðstöfunum sem móðurfélagið í Sambandinu leggur til og ráðstöfunum sem yfirvöld gera kröfu um til að fást við annmarka eða fjarlægja þá og skal taka tillit til áhrifanna sem ráðstafanirnar kunna að hafa í öllum aðildarríkjum þar sem samstæðan starfar.

5. Taka skal sameiginlegu ákvörðunina innan fjögurra mánaða frá því að móðurfélagið í Sambandinu leggur fram athugasemdir. Hafí móðurfélagið í Sambandinu ekki lagt fram athugasemdir skal taka sameiginlegu ákvörðunina innan eins mánaðar frá lokum fjögurra mánaða tímabilsins, sem um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr.

Taka skal sameiginlegu ákvörðunina um annmarka á skilabærni vegna stöðu sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 17. gr. innan tveggja vikna frá því að móðurfélagið í Sambandinu leggur fram athugasemdir í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar.

Sameiginlega ákvörðunin skal vera rökstudd og sett fram í skjali sem skilastjórnvald á samstæðugrunni lætur móðurfélaginu í Sambandinu í té.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni skilastjórnvalds, að aðstoða skilastjórnvöld við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið annarrar málsgreinar 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir innan viðeigandi tímabils sem um getur í 5. mgr. skal skilastjórnvaldið á samstæðustigi taka ákvörðun um viðeigandi ráðstafanir sem gera skal í samræmi við 4. mgr. 17. gr. á samstæðustigi.

Styðja skal ákvörðunina fullum rökum og í henni skal tekið mið af sjónarmiðum og fyrirvörum annarra skilastjórnvalda. Skilastjórnvald á samstæðustigi skal senda ákvörðunina til móðurfélags í Sambandinu.

Hafi skilastjórnvald, við lok viðeigandi tímabils sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, vísað málinu sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, skal skilastjórnvaldið á samstæðustigi fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Viðeigandi tímabilið sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar skal teljast vera sáttatímabilið í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu viðeigandi tímabilinu sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun skilastjórnvaldsins á samstæðustigi gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir.

6a. Skilastjórnvald viðeigandi aðila í skilameðferð skal, þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir innan viðeigandi tímabilsins sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, taka eigin ákvörðun um viðeigandi ráðstafanir sem gera skal í samræmi við 4. mgr. 17. gr. á stigi skilastæðu.

Ákvörðunin sem um getur í fyrstu undirgrein skal vera að fullu rökstudd og skal taka tillit til sjónarmiða og fyrirvara skilastjórnvalda annarra aðila í sömu skilastæðu og skilastjórnvalds á samstæðustigi. Viðkomandi skilastjórnvald skal senda ákvörðunina til aðilans í skilameðferð.

Skilastjórnvald aðila í skilameðferð skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka, í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar ef eitthvert skilastjórnvald hefur vísað málinu, sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar, til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok viðeigandi tímabils sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar. Viðeigandi tímabilið sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar telst vera sáttatímabilið í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu viðeigandi tímabilinu sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun skilastjórnvalds aðila í skilameðferð gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir.

7. Þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir skulu skilastjórnvöld dótturfélaga sem eru ekki aðilar í skilameðferð taka ákvarðanir um viðeigandi ráðstafanir, sem dótturfélög skulu taka á einingargrunni í samræmi við 4. mgr. 17. gr.

Ákvörðunin skal að fullu rökstudd og í henni skal tekið tillit til sjónarmiða og fyrirvara annarra skilastjórnvalda. Senda skal ákvörðunina til hlutaðeigandi dótturfélags og til aðilans í skilameðferð í sömu skilastæðu, til skilastjórnvalds þess aðila í skilameðferð og, þegar annað skilastjórnvald á í hlut, til skilastjórnvalds á samstæðustigi.

Skilastjórnvald dótturfélagsins skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka, í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar ef eitthvert skilastjórnvald hefur vísað málinu, sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar, til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, við lok viðkomandi tímabils sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar. Viðeigandi tímabilið sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar telst vera sáttatímabilið í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu viðeigandi tímabilinu sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun skilastjórnvalds dótturfélagsins gildir ef ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir.“

9) Í stað b-liðar í 1. mgr. 32. gr. kemur eftirfarandi:

„b) Þegar tekið er mið af tímasetningu og öðrum aðstæðum sem skipta máli eru engar raunhæfar væntingar um að neinar aðrar ráðstafanir í einkageiranum, þ.m.t. ráðstafanir af hálfu stofnanaverndarkerfis eða eftirlitsaðgerðir, þ.m.t. snemmbærar inngripsráðstafanir, niðurfærsla eða umbreyting á viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum í samræmi við 2. mgr. 59. gr., sem gerðar væru vegna stofnunar myndu koma í veg fyrir vanskil stofnunarinnar innan hæfilegs tímaramma,“.

10) Eftirfarandi greinar bætast við:

„32. gr. a

Skilyrði fyrir skilameðferð að því er varðar miðlæga stofnun og lánastofnanir sem varanlega tengjast miðlægri stofnun

Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld geti gripið til skilaaðgerðar í tengslum við miðlæga stofnun og allar lánastofnanir sem tengjast henni varanlega og eru hluti af sömu skilasamstæðu þegar sú skilasamstæða hlítir í heild sinni skilyrðunum sem kveðið er á um í 1. mgr. 32. gr.

32. gr. b

Ógjaldfærni meðferð að því er varðar stofnanir og aðila sem falla ekki undir skilaaðgerð

Aðildarríki skulu tryggja að stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1.gr. og sem skilastjórnvaldið telur að uppfylli skilyrðin í a- og b-lið 1. mgr. 32. gr. en að skilaaðgerð væri ekki í þágu almannahagsmuna í samræmi við c-lið 1. mgr. 32. gr. skuli tekin til slitameðferðar með skipulegum hætti í samræmi við gildandi landslög.“

11) Í stað 2., 3., og 4. mgr. 33. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld grípi til skilaaðgerða í tengslum við aðila sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þegar sá aðili uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr.

3. Ef dótturstofnanir blandaðs eignarhaldsfélags eru beint eða óbeint í eigu eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem er milliliður skal í skilaaðgerðunni kveðið á um að eignarhaldsfélagið á fjármálasviði sem er milliliður sé tilgreint sem aðili í skilameðferð og aðildarríkin skulu tryggja að gripið sé til skilaaðgerða vegna skilasamstæðu í tengslum við eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem er milliliður. Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld grípi ekki til skilaaðgerða vegna samstæðu í skilameðferð í tengslum við blandaða eignarhaldsfélagið.

4. Með fyrirvara um 3. mgr. þessarar greinar og þrátt fyrir þá staðreynd að aðili sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr. er skilastjórnvöldum heimilt að grípa til skilaaðgerðar varðandi aðila sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) aðilinn er aðili í skilameðferð,
- b) eitt eða fleiri dótturfélög aðilans sem eru stofnanir en ekki aðilar í skilameðferð hlíta skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr.,
- c) eignir og skuldir dótturfélaganna sem um getur í b-lið eru slíkar að greiðsluþrot þessara dótturfélaga ógna skilasamstæðunni í heild og skilaaðgerð að því er varðar aðilann er nauðsynleg annaðhvort fyrir skilameðferð slíkra dótturfélaga sem eru stofnanir eða fyrir skilameðferð viðkomandi skilasamstæðu í heild.“

12) Eftirfarandi grein bætist við:

„33. gr. a

Heimild til að fresta tilteknum skyldum

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld, að höfðu samráði við lögbær yfirvöld, sem skulu svara tímanlega, hafi heimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum samkvæmt samningi, sem stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. er aðili að, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) staðfest hefur verið að stofnunin eða aðilinn stefni í greiðsluþrot eða líklegt sé að hann verði gjaldþrota skv. a-lið 1. mgr. 32. gr.,

- b) ekki eru tafarlaust tiltækar neinar ráðstafanir í einkageiranum sem um getur í b-lið 1. mgr. 32. gr. sem myndu koma í veg fyrir greiðsluþrot stofnunarinnar eða aðilans,
 - c) beiting á heimild til frestunar er talin nauðsynleg til að koma í veg fyrir að fjárhagsleg skilyrði stofnunarinnar eða aðilans versni frekar og
 - d) beiting heimildarinnar til frestunar er annaðhvort:
 - i. nauðsynleg til að komast að niðurstöðunni sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 32. gr. eða
 - ii. nauðsynleg til að velja viðeigandi skilaaðgerð eða til að tryggja skilvirka beitingu eins skilauðræðis eða fleiri.
2. Heimildin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal ekki gilda um greiðslu- eða afhendingarskyldur vegna eftirfarandi:
- a) kerfa og rekstraraðila kerfa sem eru tilnefndir í samræmi við tilskipun 98/26/EB,
 - b) miðlægra mótaðila sem hafa starfsleyfi í Sambandinu skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og miðlægra mót- aðila þriðja lands sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt skv. 25. gr. þeirrar reglugerðar,
 - c) seðlabanka.

Skilastjórnvöld skulu ákvarða gildissvið valdheimildarinnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar með hliðsjón af aðstæðum hverju sinni. Skilastjórnvöld skulu einkum meta gaumgæfilega hvort viðeigandi sé að færa út frestunina svo að hún nái yfir tryggingarhæfar innstæður samkvæmt skilgreiningunni í 4. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, sérstaklega tryggðar innstæður í eigu einstaklinga og örfyrirtækja og lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

3. Aðildarríkin geta kveðið á um, ef heimildinni til að fresta greiðslu- og afhendingarskyldum er beitt að því er varðar tryggingarhæfar innstæður, að skilastjórnvöld tryggi að innstæðueigendur hafi aðgang að viðeigandi fjárhæð úr þessum innstæðum á degi hverjum.

4. Frestunartímabilið skv. 1. mgr. skal vera eins stutt og kostur er og skal ekki vera lengra en það lágmarkstímabil sem skilastjórnvaldið telur nauðsynlegt fyrir það sem tilgreint er í c- og d-lið 1. mgr. og skal, hvað sem öðru líður, ekki vara lengur en frá birtingu tilkynningarinnar um frestun skv. 8. mgr. til miðnættis í aðildarríki skilastjórnvalds stofnunarinnar eða aðilans við lok viðskipta daginn eftir birtinguna.

Þegar frestunartímabilið sem um getur í fyrstu undirgrein rennur út skal frestunin falla úr gildi.

5. Þegar valdheimildinni sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar er beitt skulu skilastjórnvöld taka tillit til áhrifanna sem beiting þeirrar valdheimildar kynni að hafa á skipulega starfsemi fjármálamarkaða og taka tillit til gildandi landsreglna, svo og valdheimilda eftirlitsaðila og dómsyfirvalda, til að tryggja réttindi lánardrottna og jafna meðferð lánardrottna við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Skilastjórnvöld skulu einkum taka tillit til hugsanlegrar beitingar landsbundinnar ógjaldfærimeðferðar gagnvart stofnun eða aðila vegna ákvörðunarinnar í c-lið 1. mgr. 32. gr. og skulu gera þær ráðstafanir sem þau telja viðeigandi til að tryggja nægilega samræmingu við innlend stjórnvöld eða dómsyfirvöld.

6. Ef greiðslu- eða afhendingarskyldum samkvæmt samningi er frestað skv. 1. mgr. skal fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum mótaðila samningsins í jafnlangan tíma.

7. Greiðslu- eða afhendingarskylda sem hefði fallið í gjalddaga á frestunartímabilinu skal falla í gjalddaga um leið og frestunartímabilinu lýkur.

8. Aðildarríki skulu tryggja að skilastjórnvöld tilkynni stofnuninni eða aðilanum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og yfirlöðunum sem um getur í a- til -h-lið 2. mgr. 83. gr. án tafar þegar þau beita valdheimildinni sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar eftir að staðfest hefur verið að stofnunin stefni í greiðsluþrot eða líklegt sé að hún verði gjaldþrota skv. a-lið 1. mgr. 32. gr. og áður en ákvörðun um skilameðferð er tekin.

Skilastjórnvaldið skal birta eða tryggja birtingu á fyrirmælum eða gerningnum, sem veita heimild til að fresta skuldbindingum samkvæmt þessari grein, svo og á skilmálum og lengd frestunarinnar með þeim aðgerðum sem um getur í 4. mgr. 83. gr.

9. Þessi grein hefur ekki áhrif á ákvæði í lögum aðildarríkja sem veita valdheimildir til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum stofnana og aðila sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar áður en ákvörðun er tekin um að þessar stofnanir eða aðilar séu á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að þeir verði gjaldþrota skv. a-lið 1. mgr. 32. gr. eða að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum stofnana eða aðila sem verður slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, og sem fara út fyrir gildissviðið og tímalengdina sem kveðið er á um í þessari grein. Slíkum valdheimildum skal beitt í samræmi við gildissviðið, tímalengdina og skilyrðin sem kveðið er á um í viðkomandi landslögum. Skilyrðin sem kveðið er á um í þessari grein hafa ekki áhrif á skilyrðin sem tengjast slíkri valdheimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum.

10. Aðildarríki skulu tryggja að þegar skilastjórnvald beitir valdheimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldum að því er varðar stofnun eða aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. skv. 1. mgr. þessarar greinar, geti skilastjórnvaldið einnig, á meðan frestunin er í gildi, beitt valdheimild til að:

- a) takmarka að tryggðir lánardrottinnar þeirrar stofnunar eða aðila framfylgi tryggingarréttindum í eignum þeirrar stofnunar eða aðila í jafnlangan tíma en í því tilviki skulu 2., 3. og 4. mgr. 70. gr. gilda og
- b) fresta uppsagnarréttindum aðila að samningi við þá stofnun eða þann aðila í jafnlangan tíma en í því tilviki skulu 2. til 8. mgr. 71. gr. gilda.

11. Hafi skilastjórnvaldið, eftir að hafa tekið ákvörðun um að stofnun eða aðili sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að hann fari í greiðsluþrot skv. a-lið 1. mgr. 32. gr., beitt heimild til að fresta greiðslu- og afhendingarskyldum við þær aðstæður sem eru settar fram í 1. til 10. mgr. þessarar greinar og ef gripið er til skilaaðgerðar í kjölfarið að því er varðar þá stofnun eða aðila skal skilastjórnvaldið ekki beita heimildum sínum skv. 69. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.) eða 71. gr. (1. mgr.) að því er varðar þá stofnun eða aðila.“

13) Ákvæðum 36. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ í 1. mgr. koma orðin „fjármagnsgerningar og hæfar skuldbindingar í samræmi við 59. gr.“
- b) Ákvæðum 4. mgr. er breytt sem hér segir:
 - i. Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ koma orðin „fjármagnsgerningar og hæfar skuldbindingar í samræmi við 59. gr.“
 - ii. Í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“ í d-lið koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“.
- c) Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ í 5., 12. og 13. mgr. koma orðin „fjármagnsgerningar og hæfar skuldbindingar í samræmi við 59. gr.“

14) Ákvæðum 37. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ í 2. mgr. koma orðin „fjármagnsgerningar og hæfar skuldbindingar“.
- b) Í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“ í a-lið 10. mgr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“.

15) Ákvæðum 44. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Ákvæðum 2. mgr. er breytt sem hér segir:
 - i. Í stað f-liðar kemur eftirfarandi:
 - „f) skuldbindingar með sjö daga eftirstöðvatíma og eru skuld við kerfi eða rekstraraðila kerfa sem eru tilnefnd í samræmi við tilskipun 98/26/EB eða þátttakendur þeirra og leiða af þátttöku í slíku kerfi, eða miðlæga mót- aðila með starfsleyfi í Sambandinu skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og miðlæga mótaðila þriðja lands sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt skv. 25. gr. þeirrar reglugerðar,“.

ii. Eftirfarandi liður bætist við:

„h) skuldbindingar gagnvart stofnunum eða aðilum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. sem eru hluti af sömu skilastæðu án þess að vera sjálfir aðilar í skilameðferð, án tillits til binditíma þeirra, nema ef þessar skuldbindingar eru aftar í forgangs röðinni en venjulegar ótryggðar skuldbindingar samkvæmt viðkomandi landslögum sem gilda um hefðbundna ógjaldfærimeðferð á dagsetningu lögleiðingar þessarar tilskipunar; í tilvikum þar sem sú undantekning gildir skal skilastjórnvald viðkomandi dótturfélags sem er ekki aðila í skilameðferð meta hvort fjárhæð liða sem fara að 2. mgr. 45. gr. f sé nægilega há til að styðja framkvæmd ákjósanlegu skilastefnunnar.“

iii. Í stað orðanna „hæfar skuldbindingar fyrir eftirgjafarúrræði“ í fimmtu undirgrein koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“.

b) Í stað annars undirliðar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„Skilastjórnvöld skulu meta vandlega hvort skuldbindingar gagnvart stofnunum eða aðilum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., sem eru hluti af sömu skilastæðu án þess að vera sjálfir aðilar í skilameðferð og sem eru ekki undanskildar beitingu niðurfærslu- og umbreytingarheimilda skv. h-lið 2. mgr. þessarar greinar, ættu að vera undanskildar eða undanskildir að hluta skv. a- til d-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar til að tryggja skilvirka framkvæmd skilastefnunnar.

Auka má umfang niðurfærslu eða umbreytingar, sem beitt er á aðrar eftirgefanlegar skuldbindingar ef skilastjórnvald ákveður að undanskilja að öllu leyti eða að hluta eftirgefanlegar skuldbindingar eða flokk eftirgefanlegra skuldbindinga samkvæmt þessari málsgrein þannig að tekið sé tillit til slíkra undanþága, að því tilskildu að umfang niðurfærslu eða umbreytingar sem beitt er gagnvart öðrum eftirgefanlegum skuldbindingum uppfylli meginregluna sem mælt er fyrir um í g-lið 1. mgr. 34. gr.“

c) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Ef skilastjórnvald ákveður að undanskilja að öllu leyti eða að hluta eftirgefanlega skuldbindingu eða flokk eftirgefanlegra skuldbindinga samkvæmt þessari grein og tapið, sem skuldbinding þessi hefði átt að jafna út, hefur ekki verið flutt að fullu yfir til annarra lánardrottna, er heimilt að veita stofnun í skilameðferð framlag úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar til að gera annað eða hvorttveggja af eftirfarandi:

a) að mæta tapi sem eftirgefanlegar skuldbindingar hafa ekki borið og koma verðmæti hreinnar eignar stofnunarinnar í skilameðferð aftur á núllið í samræmi við a-lið 1. mgr. 46. gr.,

b) að kaupa hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða fjármagnsgerninga í stofnun í skilameðferð til að endurfjármagna stofnunina í samræmi við b-lið 1. mgr. 46. gr.“

d) Í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“ í a-lið 5. mgr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“.

16) Eftirfarandi grein bætist við:

„44. gr. a

Sala á víkjandi hæfum skuldbindingum til almennra fjárfesta

1. Aðildarríki skulu tryggja að seljandi hæfra skuldbindinga, sem uppfylla öll skilyrðin sem um getur í 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að undanskildum b-lið 1. mgr. 72. gr. a og 3. til 5. mgr. 72. gr. b í sömu reglugerð, selji almennum fjárfesti, eins og hann er skilgreindur í 11. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, aðeins slíkar skuldbindingar ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) seljandi hefur gert hæfismat í samræmi við 2. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,

b) seljandi hefur fullvissað sig um, á grundvelli matsins sem um getur í a-lið, að slíkar hæfar skuldbindingar henti þeim almenna fjárfesti,

c) seljandi skjalfestir að þær séu við hæfi í samræmi við 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

Þrátt fyrir ákvæði fyrstu undirgreinar geta aðildarríki kveðið á um að skilyrðin sem mælt er fyrir um í a- til c-lið þeirrar undirgreinar skuli gilda gagnvart seljendum annarra gerninga sem uppfylla skilyrði þess að vera eiginfjárgrunnur eða eftirgefanlegar skuldbindingar.

2. Séu skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. uppfyllt og safn fjármálagerninga í eigu þess almenna fjárfestis fer ekki yfir 500 000 evrur þegar kaupin fara fram skal seljandinn tryggja, á grundvelli upplýsinga sem almenni fjárfestirinn veitir í samræmi við 3. mgr., að hvort tveggja eftirfarandi skilyrða sé uppfyllt þegar kaupin fara fram:

- a) heildarfjárhæðin sem almenni fjárfestirinn fjárfestir fer ekki yfir 10% af eignasafni fjármálagerninga þess viðskiptavinar í skuldbindingum sem um getur í 1. mgr.,
- b) að upphafleg fjárhæð fjárfestingar í einum eða fleiri skuldbindingagerningum sem um getur í 1. mgr. sé a.m.k. 10 000 evrur.

3. Almenni fjárfestirinn skal veita seljandanum nákvæmar upplýsingar um eignasafn sitt af fjármálagerningum, þ.m.t. allar fjárfestingar í skuldbindingum sem um getur í 1. mgr.

4. Að því er 2. og 3. mgr. varðar skal eignasafn almenna fjárfestisins í fjármálagerningum taka til geymslufjár og fjármálagerninga en ekki til fjármálagerninga sem hafa verið veðsettir.

5. Aðildarríki geta, með fyrirvara um 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og þrátt fyrir kröfurnar sem eru settar fram í 1. til 4. mgr. þessarar greinar, ákveðið lágmarksnafnverð sem er a.m.k. 50 000 evrur fyrir skuldbindingar sem um getur í 1. mgr., að teknu tilliti til markaðsskilyrða og -venja í því aðildarríki svo og gildandi ráðstafana á sviði neytendaverndar innan lögsögu þess aðildarríkis.

6. Fari virði heildareigna aðila, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., sem hafa staðfestu í aðildarríki og falla undir kröfuna sem um getur í 45. gr. e, ekki yfir 50 milljarða evra getur það aðildarríki, þrátt fyrir kröfurnar sem eru settar fram í 1. til 5. mgr. þessarar greinar, aðeins beitt kröfunni sem er sett fram í b-lið 2. mgr. þessarar greinar.

7. Ekki skal krefjast þess að aðildarríki beiti þessari grein gagnvart skuldbindingum sem um getur í 1. mgr. og eru gefnar út fyrir 28. desember 2020.“

17) Eftirfarandi greinar koma í stað 45. gr.:

„45. gr.

Beiting og útreikningur á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar

1. Aðildarríki skulu tryggja að stofnanir og aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. uppfylli ávallt kröfurnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ef þess er krafist í og í samræmi við þessa grein og 45. gr. a til 45. gr. i.

2. Reikna skal kröfuna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar í samræmi við 3., 5. eða 7. mgr. 45. gr. c, eftir því sem við á, sem fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga og sem er gefin upp sem hundraðshluti af:

- a) heildarfjárhæð áhættugrunns viðkomandi aðila sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og
- b) heildarmælistærð áhættuskuldbindingar viðkomandi aðila sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, reiknaðri út í samræmi við 429. gr. og 429. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

45. gr. a

Undanþága frá lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar

1. Skilastjórnvöld skulu, þrátt fyrir 45. gr., undanskilja veðlánastofnanir sem eru fjármagnaðar með sértryggðum skuldabréfum og hafa ekki heimild samkvæmt landslögum til að taka við innlánunum, frá kröfunni sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 45. gr., að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) þessar stofnanir verði teknar til slitameðferðar samkvæmt innlendri meðferð vegna ógjaldfærni eða annars konar meðferð sem mælt er fyrir um fyrir þær stofnanir og sem hrundið er í framkvæmd í samræmi við 38., 40. eða 42. gr. og

b) meðferðirnar sem um getur í a-lið tryggi að lánveitendur þessara stofnana, þ.m.t. handhafar sértryggðra skuldabréfa ef við á, muni bera tapið með þeim hætti sem uppfyllir markmið skilameðferðarinnar.

2. Stofnanir sem eru undanþegnar kröfunni sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 45. gr. skulu ekki vera hluti samstæðunnar sem um getur í 1. mgr. 45. gr. e.

45. gr. b

Hæfar skuldbindingar fyrir aðila í skilameðferð

1. Skuldbindingar skulu aðeins teknar með í fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga aðila í skilameðferð ef þeir uppfylla skilyrðin sem um getur í eftirfarandi greinum reglugerðar (ESB) nr. 575/2013:

a) 72. gr. a,

b) 72. gr. b, að undanskildum d-lið 2. mgr., og

c) 72. gr. c.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, ef tilskipun þessi vísar í kröfurnar í 92. gr. a eða 92. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að því er varðar þær greinar, skulu hæfar skuldbindingar samanstanda af hæfum skuldbindingum eins og þær eru skilgreindar í 72. gr. k í þeirri reglugerð og ákvarðaðar í samræmi við kafla 5a í I. bóli annars hluta þeirrar reglugerðar.

2. Skuldbindingar sem stafa af skuldagerningum með innbyggðum afleiðum, svo sem samsettum skuldaviðurkenn-ingum, sem uppfylla skilyrðin í 1. mgr., að undanskildum l-lið 2. mgr. 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, skulu aðeins teknar með í fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga ef eitt eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:

a) höfuðstóll skuldbindingarinnar sem stafar af skuldagerningnum sé þekktur á útgáfudegi, sé fastur eða fari hækkandi og verði ekki fyrir áhrifum af innbyggðum afleiðuþætti og heildarfjárhæð skuldbindingarinnar sem stafar af skulda-gerningnum, að meðtalinni innbyggðu afleiðunni, geti verið metinn daglega með tilvísun í virkan kaup- og sölum-arkað fyrir sambærilegan gerning án útlánaáhattu, í samræmi við 104. og 105. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða

b) skuldagerningurinn feli í sér samningsskilmála þar sem tilgreint er að virði kröfunnar, við ógjaldfærni útgefandans og skilameðferð útgefandans, sé fast eða fari hækkandi og fari ekki yfir upphaflega, inngreidda fjárhæð skuldbind-ingarinnar.

Skuldagerningar sem um getur í fyrstu undirgrein, að meðtöldum innbyggðum afleiðum þeirra, skulu ekki falla undir skuldajöfnunarsamning og mat á slíkum gerningum ekki falla undir 3. mgr. 49. gr.

Skuldbindingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu aðeins teknar með í fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbind-inga að því er varðar þann hluta skuldbindingarinnar sem svarar til höfuðstóls sem um getur í a-lið þeirrar undirgreinar eða til hinnar föstu eða hækkandi fjárhæðar sem um getur í b-lið þeirrar undirgreinar.

3. Ef dótturfélag með staðfestu í Sambandinu gefur út skuldbindingar til núverandi hluthafa sem er ekki hluti af sömu skilasarstæðu, og það dótturfélag er hluti af sömu skilasarstæðu og aðilinn í skilameðferð, skulu þær skuldbindingar taldar með í fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga þess aðila í skilameðferð, að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) þær séu gefnar út í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr. f,

b) beiting heimildar til niðurfærslu eða umbreytingar í tengslum við þær skuldbindingar í samræmi við 50. eða 62. gr. hafi ekki áhrif á yfirráð aðilans í skilameðferð yfir dótturfélaginu,

c) þessar skuldbindingar fari ekki yfir fjárhæð sem er ákvörðuð með því að draga frá:

i. summu útgefna skuldbindinga, sem eru gefnar út til og keyptar af aðilanum í skilameðferð annaðhvort beint eða óbeint fyrir milligöngu annarra aðila í sömu skilasarstæðu og þá fjárhæð eiginfjárgrunns sem er gefinn út í sam-ræmi við b-lið 2. mgr. 45. gr. f frá

ii. fjárhæðinni sem krafist er í samræmi við 1. mgr. 45. gr. f.

4. Með fyrirvara um lágmarkskröfuna í 5. mgr. 45. gr. c eða a-lið 1. mgr. 45. gr. d, skulu skilastjórnvöld tryggja að hluti af kröfunni sem um getur í 45. gr. e, sem svarar til 8% af heildarskuldbindingunum, að meðtöldum eiginfjárgrunni, sé uppfyllt af hálfu aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða aðila í skilameðferð sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c með því að nota eiginfjárgrunn, víkjandi hæfa gerninga eða skuldbindingar eins og um getur í 3. mgr. þessarar greinar. Skilastjórnvaldið getur heimilað að minna en 8% heildarskuldbindinga, að meðtöldum eiginfjárgrunni, en þó meira en fjárhæðin sem leiðir af beitingu formúlunnar $(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ af heildarskuldbindingum, að meðtöldum eiginfjárgrunni, sé uppfyllt af hálfu aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða aðila í skilameðferð sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c með því að nota eiginfjárgrunn, víkjandi hæfa gerninga eða skuldbindingar eins og um getur í 3. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að öll skilyrðin sem eru sett fram í 3. mgr. 72. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 séu uppfyllt, þar sem, í ljósi lækkunarinnar sem er möguleg skv. 3. mgr. 72. gr. b í þeirri reglugerð:

$X1 = 3,5\%$ af heildarfjárhæð áhættugrunns, reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og

$X2 =$ summa 18% af heildarfjárhæð áhættugrunns, reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og fjárhæð samanlagðrar kröfu um eiginfjáráuka.

Ef beiting fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, að því er varðar aðila í skilameðferð sem falla undir 5. mgr. 45. gr. c, leiðir til kröfu sem er hærri en 27% af heildarfjárhæð áhættugrunns skal skilastjórnvaldið, að því er varðar hlutaðeigandi aðila í skilameðferð, takmarka þann hluta kröfunnar sem um getur í 45. gr. e, sem á að uppfylla með því að nota eiginfjárgrunn, víkjandi hæfa gerninga eða skuldbindingar sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, við fjárhæð sem nemur 27% af heildarfjárhæð áhættugrunns, ef skilastjórnvaldið hefur metið að:

- a) aðgangur að fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar teljist ekki vera valkostur við slit þess aðila í skilameðferð í skilaáætluninni og
- b) ef a-liður á ekki við, geri krafan sem um getur í 45. gr. e aðila í skilameðferðinni kleift að uppfylla kröfunar sem um getur í 5. mgr. 44. gr. eða 8. mgr. 44. gr., eftir atvikum.

Skilastjórnvaldið skal, við gerð matsins sem um getur í annari undirgrein, einnig taka tillit til hættu á óhóflegum áhrifum á viðskiptalíkan hlutaðeigandi aðila í skilameðferð.

Önnur undirgrein þessarar málsgreinar gildir ekki að því er varðar aðila í skilameðferð sem falla undir 6. mgr. 45. gr. c.

5. Að því er varðar aðila í skilameðferð sem eru hvorki kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu né aðilar í skilameðferð sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c, getur skilastjórnvaldið ákveðið að hluta kröfunnar sem um getur í 45. gr. e, allt að 8% af heildarskuldbindingum aðilans, að meðtöldum eiginfjárgrunni, eða útkomu formúlunnar sem um getur í 7. mgr., eftir því hvort er hærri, sé mætt með eiginfjárgrunni, víkjandi hæfum gerningum eða skuldbindingum eins og um getur í 3. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) skuldbindingar sem eru ekki víkjandi og um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar hafi sömu stöðu í forgangsroð í landsbundinni kröfuröð vegna ógjaldfærni og tiltekna skuldbindingar sem eru undanskildar beitingu niðurfærslu- og umbreytingarheimilda í samræmi við 2. mgr. 44. gr. eða 3. mgr. 44. gr.,
- b) hætta sé á, vegna niðurstöðu áformaðrar beitingar niðurfærslu- og umbreytingarheimilda gagnvart skuldbindingum sem eru ekki víkjandi og sem eru ekki undanskildar beitingu niðurfærslu- og umbreytingarheimilda í samræmi við 2. mgr. 44. gr. og 3. mgr. 44. gr., að lánardrottnar með kröfur sem stafa af þessum skuldbindingum myndu verða fyrir meira tapi en þegar um er að ræða slit samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimæðferð,
- c) fjárhæð eiginfjárgrunns og annarra víkjandi skuldbindinga fari ekki yfir þá fjárhæð sem er nauðsynleg til að tryggja að lánardrottnar sem um getur í b-lið verði ekki fyrir tapi sem er meira en það tap sem þeir myndu annars verða fyrir við slit samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimæðferð.

Þegar skilastjórnvaldið ákvarðar að innan flokks skuldbindinga sem felur í sér hæfar skuldbindingar sé fjárhæð skuldbindinganna sem eru undanskildar eða ástæða er til að ætla að verði undanskildar frá beitingu niðurfærslu- og umbreytingarheimilda, í samræmi við 2. mgr. 44. gr. eða 3. mgr. 44. gr., meiri en 10% af þeim flokki, skal skilastjórnvaldið meta áhættuna sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar.

6. Að því er varðar 4. 5. og 7. mgr. skulu afleiðuskuldbindingar reiknast með í heildarskuldbindingum á grundvelli þess að tekið er fullt tillit til greiðsluöfnunarréttar mótaðilans.

Eignfjárgrunnur aðila í skilameðferð sem er notaður til að fara að samanlagðri kröfu um eignfjárouka skal vera hæfur til að fara að kröfunum sem um getur í 4., 5. og 7. mgr.

7. Þrátt fyrir 4. mgr. þessarar greinar getur skilastjórnvaldið ákveðið að krafan sem um getur í 45. gr. e í þessari tilskipun skuli uppfyllt af hálfu aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða aðila í skilameðferð sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c í þessari tilskipun með því að nota eignfjárgrunn, víkjandi hæfa gerninga eða skuldbindingar eins og um getur í 3. mgr. þessarar greinar, að því marki sem summa þessa eignfjárgrunns, gerninga og skuldbindinga, vegna skyldunnar til að hlíta samanlagðri kröfu um eignfjárouka og kröfunum sem um getur í 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, 5. mgr. 45. gr. c og 45. gr. þessarar tilskipunar, sé ekki hærra en það sem er hæst af:

- a) 8% af heildarskuldbindingum aðilans, að meðtöldum eignfjárgrunni, eða
- b) fjárhæðinni sem kemur út úr beitingu formúlunnar Ax^2+Bx+C , ef A, B og C eru eftirfarandi fjárhæðir:

A = fjárhæðin sem stafar kröfunni sem um getur í c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

B = fjárhæðin sem stafar af kröfunni sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB,

C = fjárhæðin sem stafar af samanlagðri kröfu um eignfjárouka.

8. Skilastjórnvöld mega beita heimildinni sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar, að því er varðar aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c og sem uppfylla eitt skilyrðanna sem eru sett fram í annarri undirgrein þessarar málsgreinar, að hámarki á 30% af heildarfjölda allra aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c og skilastjórnvaldið ákvarðar kröfuna sem um getur í 45. gr. e fyrir.

Skilastjórnvöld skulu taka skilyrðin til athugunar sem hér segir:

- a) verulegir annmarkar á skilabærni hafa greinst í fyrra mati á skilabærni og annaðhvort:
 - i. hefur ekki verið gripið til neinna aðgerða til úrbóta eftir að ráðstafanirnar, sem um getur í 5. mgr. 17. gr. í tímalínunni sem skilastjórnvaldið gerir kröfu um, voru gerðar, eða
 - ii. ekki er unnt að taka á tilgreindum, verulegum annmörkum með því að gera þær ráðstafanir sem um getur í 5. mgr. 17. gr. og beiting heimildarinnar sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar myndi að hluta eða að öllu leyti vega upp á móti neikvæðum áhrifum verulegra hindrana á skilabærni,
- b) skilastjórnvaldið telur að hagkvæmni og trúverðugleiki ákjósanlegrar skilastefnu aðilans í skilameðferð sé takmarkaður, að teknu tilliti til stærðar aðilans, innri tengsla hans, eðlis, umfangs, áhættu og flækjustígs starfsemi hans, félagsforms og hluthafafyrirkomulags hans, eða
- c) krafan sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB endurspeglar þá staðreynd að aðilinn í skilameðferð sem er kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða sem fellur undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c í þessari tilskipun er, að því er áhættu varðar, í hópi efstu 20% stofnana sem skilastjórnvaldið ákvarðar kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr. þessarar tilskipunar fyrir.

Að því er varðar hlutfallið sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein skal skilastjórnvaldið námunda töluna sem kemur út úr útreikningnum upp að næstu heilu tölu.

Aðildarríki geta, með tilliti til sérkenna landsbundinna bankageira sinna, einkum fjölda aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu eða sem falla undir 5. eða 6. mgr. 45. gr. c, sem landsbundið skilastjórnvald ákvarðar kröfuna sem um getur í 45. gr. e fyrir, ákveðið að hlutfallið sem um getur í fyrstu undirgrein verði hærra en 30%.

9. Skilastjórnvaldið skal aðeins taka ákvarðanirnar sem um getur í 5. eða 7. mgr. eftir að hafa ráðfært sig við lögbært yfirvald.

Þegar skilastjórnvaldið tekur þær ákvarðanir skal það einnig taka tillit til:

- a) dýptar markaðarins fyrir eiginfjárgrunnsgerninga og víkjandi hæfa gerninga aðilans í skilameðferð, verðlagningar slíkra geminga, ef þeir eru fyrir hendi, og þess tíma sem þarf til að framkvæma nauðsynleg viðskipti til að hlíta ákvörðuninni,
- b) fjárhæðar gerninga hæfra skuldbindinga sem uppfylla öll skilyrði sem um getur í 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með eftirstöðvatíma sem er skemmri en eitt ár frá dagsetningu ákvörðunarinnar, með það í huga að gera meginlegar leiðréttingar á kröfunum sem um getur 5. og 7. mgr. þessarar greinar,
- c) aðgengis að og fjárhæðar gerninga sem uppfylla öll skilyrði sem um getur í 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, önnur en í d-lið í 2. mgr. 72. gr. b í þeirri reglugerð,
- d) þess hvort fjárhæð skuldbindinga sem eru undanskildar beitingu niðurfærslu- og umbreytingarheimilda í samræmi við 2. eða 3. mgr. 44. gr. og sem, í hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð, eru á sama stað eða aftar en fremstu hæfu skuldbindingarnar í forgangsröðinni, sé veruleg í samanburði við eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar aðilans í skilameðferð. Fari fjárhæð undanskilinna skuldbindinga ekki yfir 5% af fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga aðilans í skilameðferð skal líta svo á að undanskilda fjárhæðin sé ekki veruleg. Ef farið er yfir þau viðmiðunarmörk skulu skilastjórnvöld meta mikilvægi undanskilinna skuldbindinga,
- e) viðskiptalíkans aðilans í skilameðferð, fjármögnunarlíkans hans og áhættusniðs, ásamt stöðugleika og getu til að leggja sitt af mörkum til efnahagslífsins, og
- f) áhrifanna af hugsanlegum kostnaði við endurskipulagningu á endurfjármögnun aðilans í skilameðferð.

45. gr. c

Ákvörðun lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar

1. Skilastjórnvaldið skal ákvarða kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr., að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, á grundvelli eftirfarandi viðmiðana:

- a) þarfarinnar á að tryggja að ljúka megi skilum á skilasamstæðunni með beitingu skilááætlaðra gagnvart aðilanum í skilameðferð, þ.m.t. og eftir því sem við á eftirgjafarúrræðisins, með þeim hætti að samræmist markmiðum skilameðferðar,
- b) þarfarinnar á að tryggja, eftir því sem við á, að aðilinn í skilameðferð og dótturfélag hans, sem eru stofnanir eða aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. en eru ekki aðilar í skilameðferð, hafi nægan eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar til að tryggja að, ef eftirgjafarúrræðinu eða niðurfærslu- og umbreytingarheimildum, eftir því sem við á, yrði beitt gagnvart þeim, væri hægt að bera tapið og að mögulegt sé að koma heildareiginfjárlutfalli og, eftir atvikum, vogunarhlutfalli, viðkomandi aðila aftur á það stig sem nauðsynlegt er til að þeir geti áfram uppfyllt skilyrðin fyrir starfsleyfi og annast áfram þá starfsemi sem þeir hafa starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB,
- c) þarfarinnar á að tryggja að, ef gert er ráð fyrir þeim möguleika í skilááætlun að tilteknir flokkar hæfra skuldbindinga verði undanskildir eftirgjöf, skv. 3. mgr. 44. gr. þessarar tilskipunar, eða verið fluttir að fullu til móttakanda samkvæmt hlutaframsali, sé aðilinn í skilameðferð með nægilegan eiginfjárgrunn og aðrar hæfar skuldbindingar til að bera tap og til að koma heildareiginfjárlutfalli sínu og, eftir atvikum, vogunarhlutfalli sínu, aftur á það stig sem nauðsynlegt er til að hann geti áfram uppfyllt skilyrðin fyrir starfsleyfi og annast þá starfsemi sem hann hefur starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB,
- d) stærðar, viðskiptalíkans, fjármögnunarlíkans og áhættusniðs aðilans,
- e) þess að hvaða marki vanskil aðilans myndu hafa skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika, þ.m.t. vegna smitáhrifa til annarra stofnana eða aðila sem stafa af samtengingu aðilans við aðrar stofnanir eða aðila eða við aðra hluta fjármála-kerfisins.

2. Ef skilaáætlun kveður á um að grípa verði til skilaaðgerðar eða að beita skuli heimild til að færa niður og umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum, í samræmi við 59. gr. í samræmi við þá sviðsmynd sem um getur í 3. mgr. 10. gr., skal krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr. vera jafnhá fjárhæð sem nægir til að tryggja að:

- a) aðilinn taki að fullu á sig tapið sem vænst er að hann stofni til („tapþol“),
- b) aðila í skilameðferð og dótturfélög hans, sem eru stofnanir eða aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. en eru ekki aðilar í skilameðferð, séu endurfjármagnaðir að því marki sem nauðsynlegt er til að gera þeim kleift að uppfylla áfram skilyrðin fyrir starfsleyfi og að halda áfram þeirri starfsemi sem þeir hafa starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB, tilskipun 2014/65/ESB, eða jafngildri lagagerð, í viðeigandi tíma sem er ekki lengri en eitt ár („endurfjármögnun“).

Ef skilaáætlunin kveður á um að aðilanum verði slitið samkvæmt hefðbundinni málsmeðferð vegna ógjaldfærni eða annarri jafngildri málsmeðferð skal skilastjórnvaldið meta hvort réttlætandi sé að takmarka kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr. fyrir þann aðila þannig að hann fari ekki yfir fjárhæð sem nægir til að bera tap í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar.

Skilastjórnvaldið skal í mati sínu einkum meta takmörkunina sem um getur í annarri undirgrein að því er varðar hugsanleg áhrif á fjármálastöðugleika og hættuna á smitáhrifum í fjármálakerfinu.

3. Að því er varðar aðila í skilameðferð skal fjárhæðin sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr. vera eftirfarandi:

- a) að því er varðar útreikning á kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr., í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr., summa:
 - i. fjárhæðar þess taps sem verður borið við skilameðferð og samsvarar kröfunum, sem um getur í c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB, fyrir aðila í skilameðferð á samstæðustigi skilasamstæðu, og
 - ii. endurfjármögnunarfjárhæðar sem gerir skilasamstæðu, vegna skilameðferðarinnar, kleift að uppfylla aftur kröfuna um heildareiginfjárlutfall sem um getur í c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og kröfu hennar sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB á samstæðustigi skilasamstæðu eftir að ákjósanlegu skilastefnunni hefur verið hrundið í framkvæmd, og
- b) að því er varðar útreikning á kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr., í samræmi við b-lið 2. mgr. 45. gr., summu:
 - i. fjárhæðar þess taps sem verður borið í skilameðferð og samsvarar kröfunni um vogunarhlutfall aðilans í skilameðferð sem um getur í d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 á samstæðustigi skilasamstæðu og
 - ii. endurfjármögnunarfjárhæðar sem gerir skilasamstæðu, vegna skilameðferðarinnar, kleift að uppfylla aftur kröfuna um vogunarhlutfall sem um getur í d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 á samstæðustigi skilasamstæðu eftir að ákjósanlegu skilastefnunni hefur verið hrint í framkvæmd.

Krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr. skal, að því er varðar a-lið 2. mgr. 45. gr., gefin upp sem hundraðshluti sem sú fjárhæð sem er reiknuð út í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, deilt með heildarfjárhæð áhættugrunns.

Krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr. skal, að því er varðar b-lið 2. mgr. 45. gr., gefin upp sem hundraðshluti sem sú fjárhæð sem er reiknuð út í samræmi við b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, deilt með heildarmælistærð áhættuskuldbindingar.

Skilastjórnvaldið skal, þegar það ákvarðar einstakar kröfur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, taka tillit til krafanna sem um getur í 37. gr. (10. mgr.), 44. gr. (5. mgr.) og 44. gr. (8. mgr.).

Skilastjórnvaldið skal, þegar það ákvarðar fjárhæðir endurfjármögnunar sem um getur í fyrri undirgreinum:

- a) nota nýjasta tilgreinda virði viðkomandi heildarfjárhæðar áhættugrunns eða heildarmælistærðar áhættuskuldbindingar, leiðrétt vegna breytinga sem stafa af skilaaðgerðum sem eru settar fram í skilaaætluninni, og
- b) að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, leiðrétt fjárhæðina sem samsvarar núgildandi kröfu sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB til lækkunar eða hækkunar til að ákvarða kröfuna sem á að gilda gagnvart aðilanum í skilameðferð eftir að ákjósanlegu skilastefnunni hefur verið hrundið í framkvæmd.

Skilastjórnvaldinu skal vera kleift að hækka kröfuna í ii. lið a-liðar fyrstu undirgreinar með viðeigandi fjárhæð sem er nauðsynleg til að tryggja að aðilinn geti, að skilameðferð lokinni, viðhaldið fullnægjandi tiltrú markaðarins í tilskilinn tíma, sem skal ekki vara lengur en eitt ár.

Ef sjötta undirgrein þessarar málsgreinar á við, skal fjárhæðin sem um getur í þeirri undirgrein vera jafnhá samanlagðri kröfu um eiginfjárlauka sem á að gilda eftir að skilauurræðunum hefur verið beitt, að frádreginni fjárhæðinni sem um getur í a-lið 6. liðar 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Fjárhæðin sem um getur í sjöttu undirgrein þessarar málsgreinar skal leiðrétt til lækkunar ef skilastjórnvaldið, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, ákvarðar að það væri gerlegt og trúverðugt að lægri fjárhæð væri nægileg til að viðhalda tiltrú markaðarins og til að tryggja bæði samfellu í mikilvægustu efnahagslegu starfsemi stofnunarinnar eða aðilans sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og aðgang hans að fjármagni án þess að fá sérstakan opinberan fjárstuðning annan en framlög úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, í samræmi við 5. og 8. mgr. 44. gr. og 2. mgr. 101 gr., eftir að skilastefnunni hefur verið hrundið í framkvæmd. Sú fjárhæð skal leiðrétt til hækkunar ef skilastjórnvaldið ákvarðar, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, að hærri fjárhæð sé nauðsynleg til að viðhalda fullnægjandi tiltrú markaðarins og til að tryggja bæði samfellu í mikilvægustu efnahagslegu starfsemi stofnunarinnar eða aðilans sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og aðgang hans að fjármagni án þess að fá sérstakan opinberan fjárstuðning annan en framlög úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, í samræmi við 5. og 8. mgr. 44. gr. og 2. mgr. 101. gr., í viðeigandi tíma sem skal ekki vara lengur en eitt ár.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreind er aðferðin sem skilastjórnvöld munu nota til að meta kröfuna sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB og samanlagða kröfu um eiginfjárlauka fyrir aðila í skilameðferð á samstæðustigi skilasamstæðu ef skilasamstæðan fellur ekki undir þær kröfur samkvæmt þeirri tilskipun.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. desember 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Að því er varðar aðila í skilameðferð sem falla ekki undir 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og sem eru hluti af skilasamstæðu með heildareignir yfir 100 milljarða evra, skal umfang kröfunnar sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar a.m.k. vera jafnt og:

- a) 13,5% þegar hún er reiknuð út í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr., og
- b) 5% þegar hún er reiknuð út í samræmi við b-lið 2. mgr. 45. gr.

Þrátt fyrir 45. gr. b skulu aðilar í skilameðferð, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar, uppfylla kröfuna sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar sem er jöfn 13,5% þegar hún er reiknuð út í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr. og 5% þegar hún er reiknuð út í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr. með því að nota eiginfjárgrunn, víkjandi hæfa gervinga eða skuldbindingar eins og um getur í 3. mgr. 45. gr. b í þessari tilskipun.

6. Skilastjórnvald getur, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, ákveðið að beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 5. mgr. þessarar greinar gagnvart aðila í skilameðferð sem fellur ekki undir 92. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og sem er hluti af skilasamstæðu með heildareignir sem eru lægri en 100 milljarðar evra og sem skilastjórnvaldið hefur metið sem fremur líklega til að valda kerfisáhættu ef til greiðsluþrots hans kemur.

Þegar skilastjórnvald tekur ákvörðun, eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skal það taka tillit til:

- a) hlutar innlána og skorts á skuldagerningum í fjármögnunarlíkaninu,
- b) að hvaða marki aðgangur að fjármagnsmörkuðum fyrir hæfar skuldbindingar er takmarkaður,
- c) að hvaða marki aðilinn í skilameðferð reiðir sig á almennt eigið fé þáttar 1 til að uppfylla kröfuna sem um getur í 45. gr. e.

Það að ekki liggi fyrir ákvörðun samkvæmt fyrstu undirgrein þessarar greinar hefur ekki áhrif á ákvarðanir skv. 5. mgr. 45. gr. b.

7. Að því er varðar aðila sem sjálfar eru ekki aðilar í skilameðferð skal fjárhæðin sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr. vera eftirfarandi:

- a) að því er varðar útreikning á kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr., í samræmi við a-lið 2. mgr. 45. gr., summa:
 - i. fjárhæðar þess taps sem verður borið og sem samsvarar kröfum aðilans sem um getur í c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB, og
 - ii. endurfjármögnunarfjárhæðar sem gerir aðilanum kleift að uppfylla aftur kröfuna um heildareiginfjárlutfall sem um getur í c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og kröfuna sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB eftir beitingu heimildar til að færa niður eða umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum í samræmi við 59. gr. þessarar tilskipunar eða eftir skilameðferð skilasamstæðunnar, og
- b) að því er varðar útreikning á kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr., í samræmi við b-lið 2. mgr. 45. gr., summu:
 - i. fjárhæðar þess taps sem verður borið og sem samsvarar kröfunni um vögunarhlutfall aðilans sem um getur í d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og
 - ii. endurfjármögnunarfjárhæðar sem gerir aðilanum kleift að uppfylla aftur kröfuna um vögunarhlutfall sem um getur í d-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eftir beitingu heimildar til að færa niður eða umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum í samræmi við 59. gr. þessarar tilskipunar eða eftir skilameðferð skilasamstæðunnar.

Krafan sem um getur í 1. mgr. 45 gr. skal, að því er varðar a-lið 2. mgr. 45. gr., sett fram sem hundraðshluti sem sú fjárhæð sem er reiknuð út í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, deilt með fjárhæð heildaráhættugrunns.

Krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr. skal, að því er varðar b-lið 2. mgr. 45. gr., gefin upp sem hundraðshluti sem sú fjárhæð sem er reiknuð út í samræmi við b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, deilt með heildarmælistærð áhættuskuldbindingar.

Skilastjórnvaldið skal, þegar það ákvarðar einstakar kröfur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, taka tillit til krafanna sem um getur í 37. gr. (10. mgr.), 44. gr. (5. mgr.) og 44. gr. (8. mgr.).

Skilastjórnvaldið skal, þegar það ákvarðar fjárhæðir endurfjármögnunar sem um getur í fyrri undirgreinum:

- a) nota nýjasta tilgreinda virði viðkomandi heildarfjárhæðar áhættugrunns eða heildarmælistærðar áhættuskuldbindingar, leiðrétt vegna breytinga sem stafa af skilaaðgerðum sem eru settar fram í skilaáætluninni, og
- b) leiðrétt, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, fjárhæðina sem samsvarar gildandi kröfu sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB til lækunar eða hækkunar til að ákvarða kröfuna sem á að gilda um viðkomandi aðila eftir beitingu heimildar til að færa niður eða umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum í samræmi við 59. gr. þessarar tilskipunar eða eftir skilameðferð skilasamstæðunnar.

Skilastjórnvaldinu skal vera kleift að hækka kröfuna í ii. lið a-liðar fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar um viðeigandi fjárhæð sem er nauðsynleg til að tryggja að aðilinn geti, eftir beitingu heimildar til að færa niður eða umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum í samræmi við 59. gr., viðhaldið fullnægjandi tiltrú markaðarins í viðeigandi tíma, sem skal ekki vara lengur en eitt ár.

Ef sjötta undirgrein þessarar málsgreinar gildir skal fjárhæðin sem um getur í þeirri undirgrein vera jafnhá samanlagðri kröfu um eiginfjáruka sem á að gilda eftir beitingu heimildarinnar sem um getur í 59. gr. þessarar tilskipunar eða eftir skilameðferð skilasamstæðu, að fráreginni fjárhæðinni sem um getur í a-lið 6. liðar 128. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Fjárhæðin sem um getur í sjöttu undirgrein þessarar málsgreinar skal leiðrétt til lækkunar ef skilastjórnvaldið ákvarðar, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, að gerlegt og raunhæft væri að lægri fjárhæð væri nægileg til að viðhalda tiltrú markaðarins og til að tryggja bæði samféllu í mikilvægustu efnahagslegu starfsemi stofnunarinnar eða aðilans sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og aðgang hans að fjármagni án þess að fá sérstakan opinberan fjárstuðning annan en framlög úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, í samræmi við 5. og 8. mgr. 44. gr. og 2. mgr. 101. gr., eftir beitingu heimildarinnar sem um getur í 59. gr. eða eftir skilameðferð skilasamstæðunnar. Sú fjárhæð skal leiðrétt til hækkunar ef skilastjórnvaldið ákvarðar, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, að hærri fjárhæð sé nauðsynleg til að viðhalda fullnægjandi tiltrú markaðarins og til að tryggja bæði samféllu í mikilvægustu efnahagslegu starfsemi stofnunarinnar eða aðilans sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og aðgang hans að fjármagni án þess að fá sérstakan opinberan fjárstuðning annan en framlög frá fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, í samræmi við 5. og 8. mgr. 44. gr. og 2. mgr. 101. gr., í viðeigandi tíma sem skal ekki vara lengur en eitt ár.

8. Ef skilastjórnvaldið væntir þess að tilteknir flokkar hæfra skuldbindinga séu líklegir til að vera að fullu, eða að hluta, undanskildir eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. eða kynnu að vera færðir til viðtakanda að fullu samkvæmt yfirfærslu að hluta, skal kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr. mætt með notkun eiginfjárgrunns eða annarra hæfra skuldbindinga sem nægja til að:

- a) ná yfir fjárhæð undanskilinna skuldbindinga sem hafa verið auðkenndar í samræmi við 3. mgr. 44. gr.,
- b) tryggja að skilyrðin, sem um getur í 2. mgr., séu uppfyllt.

9. Allar ákvarðanir skilastjórnvaldsins um að setja lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar samkvæmt þessari grein skulu tilgreina ástæðurnar fyrir þeirri ákvörðun, þ.m.t. fullt mat á þáttunum sem um getur í 2. til 8. mgr. þessarar greinar, og skilastjórnvaldið skal endurskoða þær án ótilhlýðilegrar tafar til að þær endurspegli allar breytingar á umfangi kröfunnar sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB.

10. Að því er 3. og 7. mgr. þessarar greinar varðar skal túlka eiginfjárkröfur í samræmi við beitingu lögbærs yfirvalds á umbreytingarákvæðum sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 4. kafla I. bóls tíunda, hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í þeim ákvæðum í landslöggjöf þar sem nýttir eru möguleikarnir sem sú reglugerð veitir lögbærum yfirvöldum.

45. gr. d

Ákvörðun lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir aðila í skilameðferð sem eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu og mikilvæg dótturfélög í Sambandinu þar sem móðurfélögin eru kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu í þriðju löndum

1. Krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr., að því er varðar aðila í skilameðferð sem er kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða hluti af kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu, skal samanstanda af eftirfarandi:

- a) kröfunum sem um getur í 92. gr. a og 494. gr. í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, og
- b) öllum viðbótarkröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem skilastjórnvaldið hefur ákvarðað sérstaklega í tengslum við þann aðila í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar.

2. Krafan sem um getur í 1. mgr. 45. gr. að því er varðar mikilvægt dótturfélag í Sambandinu þar sem móðurfélagið er kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu í þriðja landi skal samanstanda af eftirfarandi:

- a) kröfunum sem um getur í 92. gr. b og 494. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og

b) öllum viðbótarkröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem skilastjórnvaldið hefur ákvarðað sérstaklega í tengslum við það mikilvæga dótturfélag í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, sem verður að ná með því að nota eiginfjárgrunn og skuldbindingar sem uppfylla skilyrðin í 45. gr. f og 2. mgr. 89. gr.

3. Skilastjórnvaldið skal aðeins gera frekari kröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem um getur í b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr.:

a) ef krafan sem um getur í a-lið 1. mgr. eða a-lið 2. mgr. þessarar greinar dugir ekki til að uppfylla skilyrðin sem eru sett fram í 45. gr. c, og

b) að því marki sem skilyrðin, sem eru sett fram í 45. gr. c, eru uppfyllt.

4. Ef fleiri en einn aðili sem tilheyrir sömu kerfislega mikilvægu stofnun á alþjóðavísu eru aðilar í skilameðferð skulu viðkomandi skilastjórnvöld, að því er varðar 2. mgr. 45. gr. h, reikna út fjárhæðina sem um getur í 3. mgr.:

a) fyrir hvern aðila í skilameðferð,

b) fyrir móðurfélagið í Sambandinu eins og hún væri eini aðilinn í skilameðferð í kerfislega mikilvægu stofnuninni á alþjóðavísu.

5. Sérhver ákvörðun skilastjórnvaldsins um að gera frekari kröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar skv. b-lið 1. mgr. þessarar greinar eða b-lið 2. mgr. þessarar greinar skal hafa að geyma ástæðurnar fyrir þeirri ákvörðun, þ.m.t. fullt mat á þeim þáttum sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, og skal skilastjórnvaldið endurskoða hana án ótillhlýðilegrar tafar til að endurspegla allar breytingar á umfangi þeirrar kröfu sem um getur í 104. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB sem gildir um skilasamstæðu eða mikilvægt dótturfélag í Sambandinu þar sem móðurfélagið er kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu í þriðja landi.

45. gr. e

Beiting lágmarkskröfunnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar gagnvart aðilum í skilameðferð

1. Aðila í skilameðferð skulu fara að kröfunum sem mælt er fyrir um í 45. gr. b til 45. gr. d á samstæðugrunni skilasamstæðu.

2. Skilastjórnvaldið skal ákvarða kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr. að því er varðar aðila í skilameðferð á samstæðustigi skilasamstæðu í samræmi við 45. gr. h, á grundvelli krafanna sem mælt er fyrir um í 45. gr. b til 45. gr. d og á grundvelli þess hvort dótturfélag samstæðunnar í þriðju löndum verði tekin til skilameðferðar hvert fyrir sig samkvæmt skiláætluninni.

3. Að því er varðar skilasamstæður í samræmi við b-lið 83. liðar b í 1. mgr. 2. gr. skal viðkomandi skilastjórnvald ákveða, með hliðsjón af eiginleikum kerfisins um samstöðu og ákjósanlegu skilastefnunnar, hvaða aðilum í skilasamstæðunni verði gert að hlíta 3. og 5. mgr. 45. gr. c og 1. mgr. 45. gr. d, til að tryggja að skilasamstæðan í heild sinni fari að 1. og 2. mgr. þessarar greinar og hvernig slíkir aðilar eigi að gera það í samræmi við skilastefnuna.

45. gr. f

Beiting lágmarkskröfunnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar gagnvart aðilum sem eru ekki sjálfir aðilar í skilameðferð

1. Stofnanir sem eru dótturfélög aðila í skilameðferð eða aðilar í þriðja landi en eru sjálfir ekki aðilar í skilameðferð skulu hlíta kröfunum sem mælt er fyrir um í 45. gr. c á einingargrunni.

Skilastjórnvaldi er heimilt, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, að ákveða að beita kröfunni sem mælt er fyrir um í þessari grein gagnvart aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. sem er dótturfélag aðila í skilameðferð en er sjálf ekki aðili í skilameðferð.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skulu móðurfélög í sambandinu, sem eru sjálfir ekki aðilar í skilameðferð en eru dótturfélög aðila í skilameðferð í þriðja landi, hlíta kröfunum sem mælt er fyrir um í 45. gr. c og 45. gr. d á samstæðugrunni.

Að því er varðar skilasamstæður sem eru tilgreindar í samræmi við b-lið 83. liðar b í 1. mgr. 2. gr., skulu þær lánastofnanir sem tengjast varanlega miðlægni stofnun en eru sjálfar ekki aðilar í skilameðferð, miðlæg stofnun sem er sjálf ekki aðili í skilameðferð og allir aðilar í skilameðferð sem falla ekki undir kröfu skv. 3. mgr. 45. gr. e, hlíta 7. mgr. 45. gr. c á einingargrunni.

Ákvarða skal kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr., að því er varðar aðila sem um getur í þessari málsgrein, í samræmi við 45. gr. h og 89. gr., eftir atvikum, og á grundvelli krafanna sem mælt er fyrir um í 45. gr. c.

2. Kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr. að því er varðar aðila sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal mætt með einu eða fleiru af eftirfarandi:

a) skuldbindingum:

- i. sem gefnar eru út til og keyptar af aðilanum í skilameðferð annaðhvort beint eða óbeint fyrir milligöngu annarra aðila í sömu skilasamstæðu sem keyptu skuldbindingarnar af aðilanum sem fellur undir þessa grein, eða sem gefnar eru út til og keyptar af fyrirliggjandi hluthafa sem er ekki hluti af sömu skilasamstæðu svo fremi sem beiting niðurfærslu- eða umbreytingarheimilda í samræmi við 59. til 62. gr. hafi ekki áhrif á yferráð aðilans í skilameðferð yfir dótturfélaginu,
- ii. sem uppfylla hæfisviðmiðunina sem um getur í 72. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að frátöldum b-, c-, k-, l- og m-lið 2. mgr. 72. gr. b og 3.–5. mgr. 72. gr. b í þeirri reglugerð,
- iii. sem eru aftar í forgangsröðinni, í hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, en skuldbindingar sem uppfylla ekki skilyrðin sem um getur í i-lið og sem eru ekki hæfar vegna krafna um eiginfjárgrunn,
- iv. sem falla undir niðurfærslu- og umbreytingarheimildir í samræmi við 59. til 62. gr. á þann hátt sem er í samræmi við skilastefnu skilasamstæðunnar, einkum með því að hafa ekki áhrif á yferráð aðilans í skilameðferð í dótturfélaginu,
- v. sem aðilinn, sem fellur undir þessa grein, fjármagnaði ekki eignarhaldið á beint eða óbeint,
- vi. sem stjórnast af ákvæðum sem gefa ekki til kynna með beinum eða óbeinum hætti að aðilinn, sem fellur undir þessa grein, mundi kaupa, innleysa, endurgreiða eða endurkaupa fyrir gjalddaga, eftir atvikum, í öðrum tilvikum en við ógjaldfærni eða skiptameðferð þess aðila og sá aðili tilgreinir það ekki á annan hátt,
- vii. sem stjórnast af ákvæðum sem veita eigandanum ekki rétt til að flýta áformaðri greiðslu vaxta eða höfuðstóls í framtíðinni nema í tilvikum þar sem um er að ræða ógjaldfærni eða skiptameðferð aðilans sem fellur undir þessa grein,
- viii. þar sem umfangi vaxta- eða arðgreiðslna, eftir atvikum, sem eru á gjalddaga er ekki breytt á grundvelli láns- hæfis aðilans sem fellur undir þessa grein eða móðurfélags hans,

b) eiginfjárgrunni, sem hér segir:

- i. almennu eigin fé þáttar 1, og
- ii. öðrum eiginfjárgrunni sem:
 - er gefinn út til og keyptur af aðilum sem eru í sömu skilasamstæðu eða
 - er gefinn út til og keyptur af aðilum sem eru ekki í sömu skilasamstæðu svo fremi sem beiting niðurfærslu- eða umbreytingarheimilda í samræmi við 59. til 62. gr. hafi ekki áhrif á yferráð aðilans í skilameðferð yfir dótturfélaginu.

3. Skilastjórnvaldi dótturfélags sem er ekki aðili í skilameðferð er heimilt að falla frá því að beita þessari grein gagnvart dótturfélagi þegar:

- a) bæði dótturfélagið og aðilinn í skilameðferð hafa staðfestu í sama aðildarríki og eru hluti af sömu skilasamstæðu,
- b) aðila í skilameðferð hlítir kröfunni sem um getur í 45. gr. e,

- c) engar núverandi eða fyrirsjáanlegar mikilvægar rekstrarlegar eða lagalegar hindranir eru á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga frá aðilanum í skilameðferð til dótturfélagsins sem ákvörðun hefur verið tekin um í samræmi við 3. mgr. 59. gr., einkum ef gripið er til skilaaðgerðar að því er varðar aðilann í skilameðferð,
- d) aðilinn í skilameðferð uppfyllir skilyrði lögbærs yfirvalds um varfærna stjórnun dótturfélagsins og hefur gefið yfirlýsingu, með samþykki lögbæra yfirvaldsins, um að hann ábyrgist skuldbindingar dótturfélagsins, eða áhætta dótturfélagsins telst óveruleg,
- e) aðferðir aðilans í skilameðferð við að meta, mæla og hafa eftirlit með áhættu ná til dótturfélagsins,
- f) aðilinn í skilameðferð ræður yfir meira en 50% atkvæðisréttar sem fylgir hlutum í hlutafé dótturfélagsins eða hefur rétt til að tilnefna eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfélagsins.

4. Skilastjórnvaldi dótturfélags, sem er ekki aðili í skilameðferð, er einnig heimilt að falla frá því að beita ákvæðum þessarar greinar gagnvart umræddu dótturfélagi þegar:

- a) bæði dótturfélagið og móðurfélag þess hafa staðfestu í sama aðildarríki og eru hluti af sömu skilasamstæðu,
- b) móðurfélagið fer, á samstæðugrunni, að kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr. í því aðildarríki,
- c) engar núverandi eða fyrirsjáanlegar rekstrarlegar eða lagalegar hindranir eru á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga frá móðurfélagi til dótturfélags sem ákvörðun hefur verið tekin um í samræmi við 3. mgr. 59. gr., einkum ef gripið er til skilaaðgerðar eða heimilda sem um getur í 1. mgr. 59. gr. að því er varðar móðurfélagið,
- d) móðurfélagið uppfyllir skilyrði lögbærs yfirvalds um varfærna stjórnun dótturfélagsins og hefur gefið yfirlýsingu, með samþykki lögbæra yfirvaldsins, um að það ábyrgist skuldbindingar dótturfélagsins, eða áhætta dótturfélagsins telst óveruleg,
- e) aðferðir móðurfélagsins við að meta, mæla og hafa eftirlit með áhættu ná til dótturfélagsins,
- f) móðurfélagið ræður yfir meira en 50% atkvæðisréttar sem fylgir hlutum í hlutafé dótturfélagsins eða hefur rétt til að tilnefna eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfélagsins.

5. Skilastjórnvald dótturfélags getur, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 3. mgr. eru uppfyllt, heimilað að kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr. sé mætt að fullu eða að hluta með tryggingu af hálfu aðilans í skilameðferð, sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- a) tryggingin er veitt fyrir fjárhæð sem er a.m.k. jafnhá fjárhæð kröfunnar sem hún kemur í staðinn fyrir,
- b) tryggingin er virkjuð þegar dótturfélagið getur ekki greitt skuldir sínar eða aðrar skuldbindingar þegar þær falla í gjalddaga, eða tekin hefur verið ákvörðun í samræmi við 3. mgr. 59. gr. að því er varðar dótturfélagið, hvort sem kemur á undan,
- c) tryggingin er veðtryggð fyrir milligöngu fjárhagslegra tryggingarráðstafana eins og þær eru skilgreindar í a-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/47/EB fyrir a.m.k. 50% af fjárhæð tryggingarinnar,
- d) veðið að baki tryggingunni uppfyllir kröfurnar í 197. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem, í kjölfar viðeigandi varfærnis frádrags, er nóg til að standa undir veðtryggðu fjárhæðinni eins og um getur í c-lið,
- e) veðið að baki tryggingunni er kvaðalaust og sér í lagi er það ekki notað sem veð til að tryggja aðrar ábyrgðir,
- f) veðið hefur eiginlegan gjalddaga sem uppfyllir sömu skilyrði um gjalddaga og þau sem um getur í 1. mgr. 72. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, og
- g) ekki eru neinar hindranir í lögum og reglugerðum eða rekstrarlegar hindranir á yfirfærslu veðsins frá aðilanum í skilameðferð til hlutaðeigandi dótturfélags, þ.m.t. ef gripið er til skilaaðgerðar að því er varðar aðilann í skilameðferð.

Aðilinn í skilameðferð skal, að því er varðar g-lið fyrstu undirgreinar og að beiðni skilastjórnvaldsins, afhenda óháð, skriflegt og rökstutt lagalegt álit eða á annan hátt sýna á fullnægjandi hátt fram á að ekki séu neinar hindranir í lögum og reglugerðum eða rekstrarlegar hindranir á yfirfærslu veðsins frá aðilanum í skilameðferð til viðkomandi dótturfélags.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar aðferðir til að koma í veg fyrir að gerningar sem hafa verið viðurkenndir að því er þessa grein varðar, sem aðilinn í skilameðferð skráði sig fyrir, að hluta eða að fullu, hindri hnökralausa framkvæmd skilastefnunnar. Slíkum aðferðum er einkum ætlað að tryggja viðeigandi yfirfærslu á tapi til aðilans í skilameðferð og viðeigandi yfirfærslu fjármagns frá honum til aðila, sem eru hluti af skilastæðunni en eru sjálfir ekki aðilar í skilameðferð, og koma á fyrirkomulagi til að koma í veg fyrir tvítalningu hæfra gerninga sem eru viðurkenndir að því er varðar þessa grein. Þessar aðferðir skulu samanstanda af frádráttarfyrirkomulagi eða jafn traustri nálgun og þær skulu ábyrgjast það við aðilana sem eru sjálfir ekki aðilar í skilameðferð að niðurstaðan verði jafngild fullri, beinni áskrift aðilans í skilameðferð að hæfum gerningum sem eru viðurkenndir að því er varðar þessa grein.

Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 28. desember 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

45. gr. g

Undanþága fyrir miðlæga stofnun og lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun

Skilastjórnvaldinu er heimilt að veita undanþágu að öllu leyti eða að hluta frá beitingu 45. gr. f að því er varðar miðlæga stofnun eða lánastofnun sem tengist varanlega miðlægri stofnun, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) lánastofnunin og miðlæga stofnunin falli undir eftirlit af hálfu sama lögbæra yfirvalds, hafi staðfestu í sama aðildarríki og séu hluti af sömu skilastæðu,
- b) skuldbindingar miðlægu stofnunarinnar og lánastofnana sem tengjast henni varanlega séu með óskiptri bótaábyrgð eða skuldbindingar lánastofnana sem tengjast henni varanlega séu alfarið á ábyrgð miðlægu stofnunarinnar,
- c) lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og gjaldþol og lausafjárstaða miðlægu stofnunarinnar og allra lánastofnana sem tengjast henni varanlega séu undir eftirliti í heild á grundvelli samstæðureikningskila þessara stofnana,
- d) ef um er að ræða undanþágu fyrir lánastofnun sem tengist miðlægri stofnun varanlega hafi framkvæmdastjórn miðlægu stofnunarinnar vald til að gefa út fyrirmæli til framkvæmdastjórna varanlegra tengda stofnana,
- e) viðkomandi skilastæða hlíti kröfunni sem um getur í 3. mgr. 45. gr. e og
- f) að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar mikilvægar rekstrarlegar eða lagalegar hindranir á skjótri yfirfærslu á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga milli miðlægu stofnunarinnar og lánastofnananna sem tengjast henni varanlega, komi til skilameðferðar.

45. gr. h

Málsmeðferð til að ákvarða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar

1. Skilastjórnvald aðilans í skilameðferð, skilastjórnvaldið á samstæðustigi, ef það er annað en hið fyrnefnda, og skilastjórnvöldin sem bera ábyrgð á dótturfélögum skilastæðu, sem falla undir kröfuna sem um getur í 45. gr. f á einingargrunni, skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun um:

- a) fjárhæð kröfunnar sem er beitt á samstæðustigi skilastæðu fyrir hvern aðila í skilameðferð og
- b) fjárhæð kröfunnar sem er beitt á einingargrunni gagnvart hverjum aðila í skilastæðu sem er ekki aðili í skilameðferð.

Sameiginlega ákvörðunin skal tryggja að farið sé að 45. gr. e og 45. gr. f og hún skal ítarlega rökstudd og send til:

- a) aðilans í skilameðferð frá skilastjórnvaldi hans,
- b) aðilanna í skilasamstæðu sem eru ekki aðilar í skilameðferð frá skilastjórnvöldum þeirra aðila,
- c) móðurfélags samstæðunnar í Sambandinu frá skilastjórnvaldi aðilans í skilameðferð ef það móðurfélag í Sambandinu er sjálf ekki aðili í skilameðferð úr sömu skilasamstæðu.

Sameiginlega ákvörðunin sem er tekin í samræmi við þessa grein getur kveðið á um, ef það samræmist skilastefnunni og aðilinn í skilameðferð hefur ekki keypt, beint eða óbeint, nægilegan fjölda gerninga sem hlíta 2. mgr. 45. gr. f, að kröfurnar sem um getur í 7. mgr. 45. gr. c séu uppfylltar að hluta af hálfu dótturfélagsins í samræmi við 2. mgr. 45. gr. f með gerningum sem eru gefnir út til og keyptir af aðilum sem tilheyra ekki skilasamstæðunni.

2. Ef fleiri en einn aðili sem tilheyrir sömu kerfislega mikilvægu stofnun á alþjóðavísu eru aðilar í skilameðferð skulu skilastjórnvöldin sem um getur í 1. mgr. ræða og, eftir því sem við á og í samræmi við skilastefnu kerfislega mikilvægu stofnunarinnar á alþjóðavísu, koma sér saman um beitingu 72. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og allar leiðréttingar til að lágmarka eða eyða þeim mun sem er á summu fjárhæðanna sem um getur í a-lið 4. mgr. 45. gr. d og 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar einstaka aðila í skilameðferð og summu fjárhæðanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 45. gr. d og 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Beita má slíkri leiðréttingu með fyrirvara um eftirfarandi:

- a) beita má leiðréttingunni í tengslum við mismun á útreikningi heildarfjárhæða áhættugrunns milli viðkomandi aðildarríkja með því að aðlaga kröfuna,
- b) ekki skal beita leiðréttingunni til að eyða þeim mismun sem leiðir af áhættuskuldbindingum milli skilasamstæðna.

Summa fjárhæðanna sem um getur í a-lið 4. mgr. 45. gr. d í þessari tilskipun og 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar einstaka aðila í skilameðferð skal ekki vera lægri en summa fjárhæðanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 45. gr. d í þessari tilskipun og 12. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

3. Þegar slík ákvörðun liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða skal taka ákvörðunina í samræmi við 4. til 6. mgr.

4. Ef sameiginleg ákvörðun er ekki tekin innan fjögurra mánaða vegna ágreinings sem varðar kröfu skilasamstæðu sem um getur í 45. gr. e skal skilastjórnvald aðilans í skilameðferð taka ákvörðun um þá kröfu, að teknu tilhlýðilegu tilliti til eftirfarandi:

- a) mats á aðilum skilasamstæðunnar sem eru ekki aðilar í skilameðferð sem viðkomandi skilastjórnvöld framkvæma,
- b) álits skilastjórnvaldsins á samstæðustigi ef það er annað en skilastjórnvald aðilans í skilameðferð.

Ef eitthvert viðkomandi skilastjórnvalda hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok fjögurra mánaða tímabilsins, skal skilastjórnvald aðilans í skilameðferð fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Í ákvörðun sinni skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin taka tillit til a- og b-liðar fyrstu undirgreinar.

Fjögurra mánaða tímabilið telst vera sáttatímabil í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar.

Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

Ákvörðun skilastjórnvalds aðilans í skilameðferð gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar frá því að málið var lagt fyrir.

5. Ef sameiginleg ákvörðun er ekki tekin innan fjögurra mánaða vegna ágreinings sem varðar umfang þeirrar kröfu sem um getur í 45. gr. f sem beitt verður á alla aðila skilastæðu á einingargrunni skal skilastjórnvald þess aðila taka ákvörðunina ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) tekið hafi verið tilhlýðilegt tillit til sjónarmiða og fyrirvara sem skilastjórnvald aðilans í skilameðferð hefur sett fram skriflega og
- b) tekið hafi verið tilhlýðilegt tillit til sjónarmiða og fyrirvara sem skilastjórnvaldið á samstæðustigi hefur sett fram skriflega, ef skilastjórnvaldið á samstæðustigi er annað en skilastjórnvald aðilans í skilameðferð.

Skilastjórnvöld sem bera ábyrgð á dótturfélögum á einingargrunni skulu fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, ef skilastjórnvald aðilans í skilameðferð eða skilastjórnvald á samstæðustigi hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. þeirrar reglugerðar, við lok fjögurra mánaða tímabilsins. Í ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar skal tekið tillit til a- og b-liðar fyrstu undirgreinar.

Fjögurra mánaða tímabilið telst vera sáttatímabil í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar.

Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Skilastjórnvald aðilans í skilameðferð eða skilastjórnvald á samstæðustigi skal ekki vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar til bindandi málamíðlunar ef umfangið sem skilastjórnvald dótturfélagsins ákveður:

- a) er innan við 2% af heildarfjárhæð áhættugrunns sem er reiknuð út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 með vísan til kröfunnar í 45. gr. e, og
- b) er í samræmi við 7. mgr. 45. gr. c.

Ákvarðanir skilastjórnvalda dótturfélaganna gilda þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

Endurskoða skal sameiginlegu ákvörðunina og allar ákvarðanir sem teknar eru þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir og uppfæra þær reglulega ef við á.

6. Ef sameiginleg ákvörðun er ekki tekin innan fjögurra mánaða vegna ágreinings sem varðar umfang kröfu skilastæðu og umfang kröfunnar sem verður beitt gagnvart aðilum skilastæðu á einingargrunni skal eftirfarandi gilda:

- a) taka skal ákvörðun um umfang kröfunnar sem verður beitt gagnvart dótturfélögum skilastæðunnar á einingargrunni í samræmi við 5. mgr.,
- b) taka skal ákvörðun um kröfu skilastæðu á samstæðugrunni í samræmi við 4. mgr.

7. Sameiginleg ákvörðun sem um getur í 1. mgr. og allar ákvarðanir sem skilastjórnvöldin sem um getur í 4., 5. og 6. mgr. taka skulu vera bindandi fyrir hlutaðeigandi skilastjórnvöld þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir.

Endurskoða skal sameiginlegu ákvörðunina og allar ákvarðanir sem teknar eru þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir og uppfæra þær reglulega ef við á.

8. Skilastjórnvöld skulu, í samráði við lögbær yfirvöld, gera kröfu um og sannreyna að aðilar uppfylli kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr., og skulu allar ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þessari grein taka mið af þróun skilaáætlana og viðhaldi þeirra.

45. gr. i

Skýrslugjöf til eftirlitsfirvalda og opinber birting kröfunnar

1. Aðilar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og falla undir kröfuna sem um getur í 1. mgr. 45. gr. skulu gefa lögbærum yfirvöldum sínum og skilastjórnvöldum skýrslu um eftirfarandi:

- a) fjárhæðir eiginfjárgrunns sem, eftir atvikum, uppfylla skilyrðin í b-lið 2. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun og fjárhæðir hæfra skuldbindinga og framsetning þessara fjárhæða í samræmi við 2. mgr. 45. gr. í þessari tilskipun eftir allan viðeigandi frádrátt í samræmi við 72. gr. e til 72. gr. j í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- b) fjárhæðir annarra eftirgefanlegra skuldbindinga,
- c) að því er varðar liðina sem um getur í a- og b-lið:
 - i. samsetningu þeirra, þ.m.t. binditíma þeirra,
 - ii. forgangsröðun þeirra í hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð, og
 - iii. hvort þær lúti lögum þriðja lands og, ef svo er, hvaða þriðja lands og hvort þær feli í sér sammingsbundnu ákvæðin sem um getur í 1. mgr. 55. gr. þessarar tilskipunar, p- og q-lið 1. mgr. 52. gr. og n- og o-lið 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Skylda til að gefa skýrslu um fjárhæðir annarra eftirgefanlegra skuldbindinga sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal ekki gilda um aðila sem, á þeim degi þegar þessar upplýsingar eru tilkynntar, hafa fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga sem eru a.m.k. 150% af kröfunni sem um getur í 1. mgr. 45. gr. sem er reiknuð út í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar.

2. Aðilarnir sem um getur í 1. mgr. skulu tilkynna:

- a) upplýsingarnar sem um getur í a-lið 1. mgr. á a.m.k. hálfis árs fresti, og
- b) upplýsingarnar sem um getur í b- og c-lið 1. mgr. á a.m.k. eins árs fresti.

Aðilarnir sem um getur í 1. mgr. skulu þó, að beiðni lögbæra yfirvaldsins eða skilastjórnvaldsins, veita oftast þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr.

3. Aðilar sem um getur í 1. mgr. skulu gera eftirfarandi upplýsingar aðgengilegar a.m.k. árlega:

- a) fjárhæðir eiginfjárgrunns sem, ef við á, uppfylla skilyrðin í b-lið 2. mgr. 45. gr. f og hæfra skuldbindinga,
- b) samsetningu liðanna sem um getur í a-lið, þ.m.t. binditíma þeirra og forgangsröðun í hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð,
- c) gildandi kröfu sem um getur í 45. gr. e eða 45. gr. f, sett fram í samræmi við 2. mgr. 45. gr.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda gagnvart aðilum með skilaáætlun sem kveður á um að aðilanum verði slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina samræmd skýrslusniðmát, fyrirmæli og aðferðafræði um hvernig eigi að nota sniðmátin, tíðni og dagsetningar skýrslugjafar, skilgreiningar og upplýsingatæknilausnir fyrir skýrslugjöf til eftirlitsfirvalda sem um getur í 1. og 2. mgr.

Í þessum drögum að tæknilegum framkvæmdarstöðlum skal tilgreina staðlaða aðferð við að veita upplýsingar um forgangsröðun liða sem um getur í c-lið 1. mgr. sem gilda í innlendri ógjaldfærnimeðferð í hverju aðildarríki.

Þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum skulu, eftir því sem við á, að því er varðar stofnanir eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar sem falla undir 92. gr. a og 92. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, vera samræmd við tæknilega framkvæmdarstaðla sem eru samþykktir í samræmi við 430. gr. þeirrar reglugerðar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessa tæknilegu framkvæmdarstaðla fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina samræmd sniðmát fyrir birtingu, tíðni og tengd fyrirmæli um hvernig standa eigi að birtingum, sem krafist er skv. 3. mgr.

Þessi samræmdu sniðmát fyrir birtingu skulu hafa að geyma nægilega yfirgrípsmiklar og samanburðarhæfar upplýsingar til að meta áhættusnið aðilar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og að hve miklu leyti þeir hlíta gildandi kröfu sem um getur í 45. gr. e og 45. gr. f. Sniðmát fyrir birtingu skulu, eftir því sem við á, vera á töfluformi.

Drög að slíkum tæknilegum framkvæmdarstöðlum skulu, eftir því sem við á, að því er varðar stofnanir eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar sem falla undir 92. gr. a og 92. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, vera í samræmi við tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem voru samþykktir í samræmi við 434. gr. a í þeirri reglugerð.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessa tæknilegu framkvæmdarstaðla fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Ef skilaaðgerðum hefur verið hrundið í framkvæmd eða ef niðurfærslu- og umbreytingarheimild sem um getur í 59. gr. hefur verið beitt, skulu kröfur um opinbera birtingu, sem um getur í 3. mgr., gilda frá dagsetningu lokafrestsins til að fara að kröfunum í 45. gr. e eða 45. gr. f sem um getur í 45. gr. m.

45. gr. j

Skýrslugjöf til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar

1. Skilastjórnvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem hefur verið ákvörðuð, í samræmi við 45. gr. e eða 45. gr. f, að því er varðar hvern aðila sem heyrir undir lögsögu hennar.

2. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina samræmd skýrslusniðmát, fyrirmæli og aðferðafræði um hvernig eigi að nota þessi sniðmát, tíðni og dagsetningar skýrslugjafar, skilgreiningar og upplýsingatæknilausnir vegna auðkenningar og sendingar upplýsinga af hálfu skilastjórnvalda, í samráði við lögbær yfirvöld, til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar, að því er varðar 1. mgr.

Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

45. gr. k

Brot á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar

1. Viðkomandi yfirvöld skulu taka á öllum brotum á lágmarkskröfunni um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem um getur í 45. gr. e eða 45. gr. f, á grundvelli a.m.k. eins af eftirfarandi:

- a) heimilda til að taka á eða fjarlægja annmarka á skilabærni í samræmi við 17. og 18. gr.,
- b) heimilda sem um getur í 16. gr. a,
- c) ráðstafana sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- d) snemmbærra inngripsaðgerða í samræmi við 27. gr.,
- e) stjórnsluviðurlaga og annarra stjórnsluráðstafana í samræmi við 110. og 111. gr.

Viðkomandi yfirvöld geta einnig metið hvort stofnunin eða aðilinn sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að hann fari í greiðsluþrot, í samræmi við 32. gr., 32. gr. a eða 33. gr., eftir því sem við á.

2. Skilastjórnvöld og lögbær yfirvöld skulu ráðfæra sig hvert við annað þegar þau beita heimildum sínum sem um getur í 1. mgr.

45. gr. l

Skýrslur

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samvinnu við lögbær yfirvöld og skilastjórnvöld, árlega leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina þar sem mat er a.m.k. lagt á eftirfarandi:

- a) hvernig krafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem hefur verið ákveðin í samræmi við 45. gr. e eða 45. gr. f hafi verið innleidd á landsvísu, einkum að hve miklu leyti mismunandi aðildarríki hafi ákveðið mismunandi þrep fyrir sambærilega aðila í aðildarríkjunum,
- b) hvernig heimildinni sem um getur í 4., 5. og 7. mgr. 45. gr. b hafi verið beitt af hálfu skilastjórnvalda og hvort mismæmis hafi gætt meðal aðildarríkjanna við beitingu þeirrar heimildar,
- c) Samanlagt stig og samsetningu eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga stofnana og aðila, fjárhæðir gerninga sem hafa verið gefnir út á tímabilinu og viðbótarfjárhæðir sem eru nauðsynlegar til að uppfylla gildandi kröfur.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, til viðbótar við ársskýrsluna sem kveðið er á um í 1. mgr., leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina á þriggja ára fresti þar sem mat er lagt á eftirfarandi:

- a) áhrif lágmarkskröfunnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og öll samræmd þrep þeirrar lágmarkskröfu, sem gerð er tillaga um, á eftirfarandi:
 - i. fjármálamarkaði almennt, einkum markaði fyrir ótryggðar skuldir og afleiður,
 - ii. viðskiptalíkön og ýmiss konar uppbyggingu efnahagsreiknings hjá stofnunum, einkum fjármögnunarsnið og fjármögnunaraðferð stofnana og lagalega og rekstrarlega uppbyggingu samstæðna,
 - iii. arðsemi stofnana, einkum fjármögnunarkostnað þeirra,
 - iv. flæði áhættuskuldbindinga til aðila sem falla ekki undir varfærniseftirlit,
 - v. nýsköpun á fjármálasviði,
 - vi. hlut eiginfjárgrunnsgerninga og víkjandi hæfra gerninga og eðli þeirra og markaðshæfi,
 - vii. áhættusækni stofnana eða aðila sem um getur b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr.,
 - viii. umfang kvaða á eignum stofnana eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr.,
 - ix. aðgerðir stofnana eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. til að hlíta lágmarkskröfunni, einkum að hvaða marki farið hefur verið að lágmarkskröfunni með því að færa niður eignir, með langtímaskuldabréfaútgáfu og öflun eigin fjár, og
 - x. magn lánveitinga af hálfu lánastofnana, einkum með tilliti til lána sem veitt eru örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum, staðaryfirvöldum, héraðsstjórnnum og opinberum aðilum og til viðskiptafjármögnunar, þ.m.t. lán sem veitt eru samkvæmt opinberum greiðsluvátryggingarkerfum vegna útflutnings,
- b) samspili lágmarkskrafna við kröfur vegna eiginfjárgrunns, vogunarhlutfalls og lausafjárfrafna sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í tilskipun 2013/36/ESB,
- c) getu stofnana eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. til að afla á sjálfstæðan hátt eigin fjár og fjármagns frá mörkuðum til að uppfylla sérhverjar samræmdar lágmarkskröfur sem lagðar eru til.

3. Leggja skal skýrsluna sem um getur í 1. mgr. fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september á því almanaksári sem kemur á eftir síðasta árinu sem skýrslan nær yfir. Afhenda skal framkvæmdastjórninni fyrstu skýrsluna eigi síðar en 30. september árið eftir að reglugerð þessi öðlast gildi.

Skýrslan sem um getur í 2. mgr. skal ná yfir þrjú almanaksár og skal afhenda hana framkvæmdastjórninni eigi síðar en 31. desember á því almanaksári sem kemur á eftir síðasta árinu sem skýrslan nær yfir. Fyrsta skýrslan skal send framkvæmdastjórninni eigi síðar en 31. desember 2022.

45. gr. m

Ráðstafanir hvað varðar umbreytingar og ráðstafanir eftir skilameðferð

1. Skilastjórnvöld skulu, þrátt fyrir 1. mgr. 45. gr., ákvarða viðeigandi umbreytingartímabil fyrir stofnanir eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. til að hlíta kröfunum í 45. gr. e eða 45. gr. f eða kröfunum sem leiða af beitingu 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b, eftir því sem við á. Stofnanir og aðilar fá frest til 1. janúar 2024 til að hlíta kröfunum í 45. gr. e eða 45. gr. f eða kröfunum sem leiða af beitingu 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b.

Skilastjórnvaldið skal ákvarða áfangaviðmiðunarmörk fyrir kröfurnar í 45. gr. e eða 45. gr. f eða fyrir kröfurnar sem leiða af beitingu 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b, eftir því sem við á, sem stofnanir eða aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. skulu hlíta 1. janúar 2022. Áfangaviðmiðunarmörkin skulu almennt tryggja línulega uppbyggingu eiginfjárgrunn og hæfra skuldbindinga til að uppfylla kröfuna.

Skilastjórnvaldið getur ákveðið umbreytingartímabil sem lýkur 1. janúar 2024 sé það tilhlýðilega rökstutt og viðeigandi á grundvelli viðmiðana sem um getur 7. mgr., að teknu tilliti til:

- a) þróunar fjárhagsstöðu aðilans,
- b) væntinganna um að aðilinn muni geta tryggt að kröfunum í 45. gr. e eða 45. gr. f verði hlítt innan hæfilegs tímaramma eða kröfunni sem leiðir af beitingu 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b, og
- c) hvort aðilinn geti skipt út skuldbindingum sem uppfylla ekki lengur hæfis- eða binditímaviðmiðanir sem mælt er fyrir um í 72. gr. b og 72. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og 45. gr. b eða 2. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun, og ef svo er ekki, hvort sú vangeta sé afmörkuð og einstök eða til komin vegna röskunar sem nær til markaðarins í heild.

2. Fresturinn sem aðilar í skilameðferð fá til að hlíta lágmarkskröfunum sem um getur í 5. eða 6. mgr. 45. gr. c skal vera til 1. janúar 2022.

3. Lágmarkskröfunnar sem um getur í 5. og 6. mgr. 45. gr. c skulu ekki gilda á tveggja ára tímabili eftir daginn sem:

- a) skilastjórnvaldið hefur beitt eftirgjafarúrræðinu eða
- b) aðilinn í skilameðferð hefur komið á öðrum ráðstöfunum í einkageiranum eins og um getur í b-lið 1. mgr. 32. gr. þar sem fjármagnsgerningar og aðrar skuldbindingar hafa verið færðar niður eða breytt í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 eða þegar niðurfærslu- eða umbreytingarheimildum, í samræmi við 59. gr., hefur verið beitt að því er varðar þann aðila í skilameðferð, til að endurfjármagna aðilann í skilameðferð án þess að beita skilauurræðum.

4. Kröfurnar sem um getur í 4. og 7. mgr. 45. gr. b, svo og 5. og 6. mgr. 45. gr. c, eftir því sem við á, skulu ekki gilda á þriggja ára tímabilinu eftir daginn sem aðilinn í skilameðferð eða samstæðan sem hann er hluti af hefur verið auðkennd sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða aðilinn í skilameðferð er í fyrsta sinn í þeirri stöðu sem um getur í 5. eða 6. mgr. 45. gr. c.

5. Þrátt fyrir 1. mgr. 45. gr. skulu skilastjórnvöld ákvarða viðeigandi umbreytingartímabil til að hlíta kröfunum í 45. gr. e eða 45. gr. f eða kröfunni sem leiðir af beitingu 4., 5. eða 7. mgr. 45. gr. b, eftir því sem við á, að því er varðar stofnanir eða aðila sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. sem skilauurræði eða niðurfærslu- og umbreytingarheimildum sem um getur í 59 gr. hefur verið beitt gagnvart.

6. Að því er varðar 1. til 5. mgr. skulu skilastjórnvöld tilkynna stofnuninni eða aðilanum sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. áformaða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir hvert tólf mánaða tímabil á umbreytingartímabilinu til að auðvelda stigvaxandi uppbyggingu getu hennar til að bera tap og til endurfjármögnunar. Við lok umbreytingartímabilsins skal lágmarkskrafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar vera jafnhá fjárhæðinni sem er ákvörðuð skv. 45. gr. b (4., 5. eða 7. mgr.), 45. gr. c (5. eða 6. mgr.), 45. gr. e eða 45. gr. f, eftir því sem við á.

7. Þegar skilastjórnvöld ákvarða umbreytingartímabil skulu þau taka tillit til:

- a) hlutar innlána og skorts á skuldagerningum í fjármögnunarlíkaninu,

- b) aðgengis að fjármagnsmörkuðum fyrir hæfar skuldbindingar,
- c) að hvaða marki aðilinn í skilameðferð reiðir sig á almennt eigið fé þáttar 1 til að uppfylla kröfuna sem um getur í 45. gr. e.
8. Með fyrirvara um 1. mgr. skal ekki koma í veg fyrir að skilastjórnvöld endurskoði síðar annaðhvort umbreytingartímabilið eða allar áformaðar lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem er miðlað skv. 6. mgr.“
- 18) Í 46. gr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.
- 19) Í ii. lið b-liðar 1. mgr. 47. gr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.
- 20) Ákvæðum 48. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Í stað e-liðar 1. mgr. kemur eftirfarandi:
- „e) yfirvöld lækka, að því marki sem nauðsynlegt er, höfuðstól eða útistandandi fjárhæðir sem eru til greiðslu af þeim eftirgefanlegu skuldbindingum sem eftir eru, þ.m.t. skuldagerningum sem um getur í 3. mgr. 108. gr., í samræmi við stigveldi krafna í hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, þ.m.t. forgangsröðun innstæðna, sem kveðið er á um í 108. gr., skv. 44. gr., ásamt niðurfærslunni skv. a-, til d-lið þessarar málsgreinar til að fá samtölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr., ef, og aðeins ef, heildarlækkun hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga, viðeigandi fjármagnsgerninga og eftirgefanlegra skuldbindinga skv. a- til d-lið þessarar málsgreinar er minni en samtala fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr.“
- b) Í 2. mgr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.
- c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:
- „7. Aðildarríkin skulu tryggja, að því er varðar aðila sem um getur í a- til d-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 1. gr., að allar kröfur sem leiða af gjaldþolsliðum séu, í landslögum um venjulega ógjaldfærimeðferð, aftar í forgangsröðinni en allar kröfur sem ekki leiða af gjaldþolslið.
- Að því er varðar fyrstu undirgrein, skal, að því marki sem gerningur er aðeins viðurkenndur að hluta sem gjaldþolsliður, farið með allan gerninginn sem kröfu sem leiðir af gjaldþolslið og skal vera aftar í forgangsröðinni en allar kröfur sem leiða ekki af gjaldþolslið.“
- 21) Í stað 55. gr. kemur eftirfarandi:
- „55. gr.

Samningsbundin viðurkenning á eftirgjöf

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir og aðilar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., setji samningsskilmála þess efnis að lánardrottinn eða aðili að samkomulagi eða gerningi, sem er til grundvallar skuldbindingunni, viðurkenni að skuldbindingin gæti fallið undir niðurfærslu- og umbreytingarheimild og samþykki að vera bundinn af hvers konar lækkun á höfuðstól eða útistandandi fjárhæð, umbreytingu eða afturköllun sem beiting skilastjórnvalds á þessum heimildum hefur í för með sér, að því tilskildu að sú skuldbinding fullnægi öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) skuldbindingin sé ekki undanskilin skv. 2. mgr. 44. gr.,
- b) skuldbindingin sé ekki innstæða eins og um getur a-lið 108. gr.,
- c) skuldbindingin heyri undir lög þriðja lands.
- d) skuldbindingin sé gefin út eða gengist sé undir hana eftir dagsetninguna sem aðildarríki beitir ákvæðunum sem samþykkt eru til að lögleiða þennan þátt.

Skilastjórnvöld geta ákveðið að skyldan í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skuli ekki gilda um stofnanir eða aðila þar sem krafan skv. 1. mgr. 45. gr. er jöfn fjárhæð borins taps eins og hún er skilgreind skv. a-lið 2. mgr. 45. gr. c, að því tilskildu að skuldbindingar, sem uppfylla skilyrðin sem um getur í fyrstu undirgrein og sem fela ekki í sér samningsskilmálana sem um getur í þeirri undirgrein, séu ekki taldar með við útreikning þeirrar kröfu.

Fyrsta undirgrein gildir ekki þegar skilastjórnvald aðildarríkis ákvarðar að skuldbindingarnar eða gerningarnir, sem um getur í fyrstu undirgrein, geti fallið undir niðurfærslu- og umbreytingarheimild skilastjórnvalds aðildarríkis samkvæmt lögum þriðja lands eða bindandi samningi sem gerður er við þriðja landið.

2. Aðildarríki skulu tryggja að ef stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. kemst að þeirri niðurstöðu að lagalega eða á annan hátt sé óhagkvæmt að hafa skilmála sem krafist er skv. 1. mgr. í samningsákvæðunum sem gilda um viðkomandi skuldbindingu, skuli slík stofnun eða aðili tilkynna skilastjórnvaldinu ákvörðun sína, þ.m.t. tilgreina flokk skuldbindingarinnar og rökstuðning fyrir þeirri ákvörðun. Stofnunin eða aðilinn skal láta skilastjórnvaldinu í té allar upplýsingar sem skilastjórnvaldið óskar eftir, innan hæfilegs frests eftir viðtöku tilkynningarinnar, til að skilastjórnvaldið geti metið áhrif slíkar tilkynningar á skilabærni þeirrar stofnunar eða aðila.

Aðildarríki skulu tryggja að ef um er að ræða tilkynningu samkvæmt fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar sé skyldunni til að hafa í samningsákvæðunum skilmála sem gerð er krafa um í samræmi við 1. mgr. sjálfkrafa frestað frá þeim tíma þegar skilastjórnvaldið tekur við tilkynningunni.

Fari svo að skilastjórnvaldið komist að þeirri niðurstöðu að lagalega eða á annan hátt sé ekki óhagkvæmt að hafa skilmála sem krafist er skv. 1. mgr. í samningsákvæðunum, að teknu tilliti til þarfarinnar að tryggja skilabærni stofnunarinnar eða aðilans, skal það, innan hæfilegs frests eftir tilkynninguna samkvæmt fyrstu undirgrein, gera kröfu um að slíkir samnings-skilmálar séu til staðar. Skilastjórnvaldið getur að auki krafist þess að stofnunin eða aðilinn bæti starfsvenjur sínar varðandi beitingu undanþágunnar frá samningsbundinni viðurkenningu á eftirgjöf.

Skuldbindingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skulu ekki hafa að geyma viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1, gerninga þáttar 2 og skuldagerninga sem um getur í ii. lið 48. liðar 1. mgr. 2. gr., ef þessir gerningar eru ótryggðar skuldbindingar. Skuldbindingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skulu enn fremur vera ofar í forgangs röðinni en skuldbindingarnar sem um getur a-, b- og c-lið 2. mgr. 108. gr. og í 3. mgr. 108. gr.

Ef skilastjórnvaldið, í tengslum við mat á skilabærni stofnunar eða aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., í samræmi við 15. og 16. gr., eða á öðrum tíma, ákvarðar að innan flokks skuldbindinga sem hefur að geyma hæfar skuldbindingar, nemi fjárhæð þeirra skuldbindinga sem, í samræmi við fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, hafa ekki samningsskilmálann sem um getur í 1. mgr., ásamt skuldbindingum sem eru undanskildar beitingu eftirgjafarúrræðisins í samræmi við 2. mgr. 44. gr. eða sem líklegt er að verði undanskildar í samræmi við 3. mgr. 44. gr., meira en 10% af þeim flokki, skal það þegar í stað meta áhrif þeirrar staðreyndar á skilabærni þeirrar stofnunar eða aðila, þ.m.t. áhrif á skilabærni vegna hættu á að verndarráðstafanir lánveitandans sem kveðið er á um í 73. gr. séu ekki virtar þegar niðurfærslu- og umbreytingarheimildum er beitt gagnvart hæfum skuldbindingum.

Ef skilastjórnvaldið kemst að þeirri niðurstöðu, á grundvelli matsins sem um getur í fimmtu undirgrein þessarar málsgreinar, að skuldbindingarnar, sem í samræmi við fyrstu undirgrein fela ekki í sér samningsskilmála þá sem um getur í 1. mgr., skapi verulega hindrun á skilabærni, skal það beita heimildunum sem kveðið er á um í 17. gr., eftir því sem við á, til að ryðja þeim annmarka á skilabærni úr vegi.

Skuldbindingar samkvæmt samningum sem stofnunin eða aðilinn, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hefur ekki fellt skilmálana, sem krafist er skv. 1. mgr. þessarar greinar, inn í eða sem sú krafa gildir ekki um í samræmi við þessa málsgrein, skulu undanskildar við útreikning á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilastjórnvöld geti krafist þess að stofnanir og aðilar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., veiti yfirvöldum lagalegt álit að því er varðar lagalega framfylgd og skilvirkni samningsskilmálanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

4. Þó stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. hafi ekki sett þá samningsskilmála sem krafist er í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar inn í samningsákvæðin sem gilda um viðkomandi skuldbindingu kemur það ekki í veg fyrir að skilastjórnvaldið beiti niðurfærslu- og umbreytingarheimildunum í tengslum við þá skuldbindingu.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða nánar listann yfir skuldbindingar sem undanþágan í 1. mgr. gildir um og efni samningsskilmálanna sem krafist er í þeirri málsgrein, með til-liti til mismunandi viðskiptalíkana stofnana.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í sam-ræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina frekar:

- a) skilyrðin sem myndu gera það lagalega eða á annan hátt óframkvæmanlegt fyrir stofnun eða aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. að hafa samningsskilmálana sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar í tilteknum flokkum skuldbindinga,
- b) skilyrðin fyrir því að skilastjórnvaldið geti krafist þess að samningsskilmálarnir skv. þriðju undirgrein 2. mgr. séu settir inn,
- c) hæfilegan frest fyrir skilastjórnvaldið til að krefjast þess að samningsskilmálar skv. þriðju undirgrein 2. mgr. séu settir inn.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í sam-ræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Skilastjórnvaldið skal tilgreina, ef það telur það nauðsynlegt, þá flokka skuldbindinga þar sem stofnun eða aðili sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. getur komist að þeirri niðurstöðu að það sé lagalega eða á annan hátt óframkvæmanlegt að setja inn þá samningsskilmála, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, á grundvelli þeirra skilyrða sem eru tilgreind frekar vegna beitingar 6. mgr.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina samræmd snið og sniðmát fyrir tilkynninguna til skilastjórnvalda að því er varðar 2. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

22) Í stað fyrirsagnar V. kafla í IV. bálki kemur eftirfarandi:

„Niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga og hæfra skuldbindinga“.

23) Ákvæðum 59. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnarinnar kemur eftirfarandi:

„Krafa um að niðurfæra eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum“

b) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Framkvæma má heimildina til að niðurfæra eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum annaðhvort:

a) óháð skilaaðgerð eða

b) í tengslum við skilaaðgerð, ef skilyrðin fyrir skilameðferð sem tilgreind eru í 32. gr., 32. gr. a eða 33. gr. eru uppfyllt.

Ef aðili í skilameðferð hefur óbeint keypt viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfar skuldbindingar fyrir milligöngu annarra aðila í sömu skilasamstæðu skal beita heimildinni til að færa niður eða umbreyta þessum viðeigandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum samhliða beitingu sömu heimildar á stigi móðurfélags hlutaðeigandi aðila eða á stigi annarra móðurfélaga sem eru ekki aðilar í skilameðferð til að tapið flytjist í raun yfir til aðilans í skilameðferð og að hann endurfjármagni hlutaðeigandi aðila.

Eftir að heimildinni til að færa niður eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum hefur verið beitt óháð skilaaðgerð skal framkvæma matið sem kveðið er á um í 74. gr., og 75. gr. og skal gilda.“

- c) Eftirfarandi málsgreinum er bætt við:

„1a. Aðeins má beita heimildinni til að færa niður eða umbreyta hæfum skuldbindingum, óháð skilaaðgerð, í tengslum við hæfar skuldbindingar sem uppfylla skilyrðin sem um getur í a-lið 2. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun, að undanskildu skilyrðinu sem tengist eftirstöðvatíma skuldbindinganna eins og sett er fram í 1. mgr. 72. gr. c í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

Aðildarríkin skulu tryggja, þegar þeirri heimild er beitt, að niðurfærslan eða umbreytingin sé gerð í samræmi við meginregluna sem um getur í g-lið 1. mgr. 34. gr.

1b. Ef gripið er til skilaaðgerðar í tengslum við aðila í skilameðferð, eða ef í undantekningartilvikum vikið er frá skilaaætluninni, skal fjárhæðin sem er lækkuð, færð niður eða umbreytt, í samræmi við 1. mgr. 60. gr. á stigi slíks aðila, reiknast sem hluti viðmiðunarmarkanna sem mælt er fyrir um í 37. gr. (10. mgr.) og 44. gr. (a-lið 5. mgr.) eða 44. gr. (a-lið 8. mgr.) sem gilda um hlutaðeigandi aðila.“

- d) Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ í 2. mgr. koma orðin „fjármagnsgerningar og hæfar skuldbindingar, eins og um getur í 1. mgr. a.“.

- e) Í stað inngangsorða og a- og b-liðar í 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Aðildarríki skulu krefjast þess að skilastjórnvöld beiti niðurfærslu- eða umbreytingarheimild, í samræmi við 60. gr. og án tafar, í tengslum við viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfar skuldbindingar eins og um getur í 1. mgr. a, sem gefnir eru út af stofnun eða aðila sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., þegar ein eða fleiri eftirfarandi aðstæðna er fyrir hendi:

- a) þegar ákvörðun hefur verið tekin um að skilyrðin fyrir skilameðferð, sem tilgreind eru í 32. gr., 32. gr. a eða 33. gr., hafi verið uppfyllt, áður en gripið er til skilaaðgerðar, eða

- b) hlutaðeigandi yfirvöld ákvarða að stofnunin eða aðilinn, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., sé ekki lengur rekstrarhæfur nema viðkomandi heimild sé beitt í tengslum við viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfar skuldbindingar eins og um getur í 1. mgr. a.“.

- f) Í stað orðsins „fjármagnsgerningar“ í 4. og 10. mgr. koma orðin „fjármagnsgerningar eða hæfar skuldbindingar, eins og um getur í 1. mgr. a“.

- 24) Ákvæðum 60. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað fyrirsagnarinnar kemur eftirfarandi:

„Ákvæði um niðurfærslu eða umbreytingu viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfra skuldbindinga“

- b) Eftirfarandi d-liður bætist við 1. mgr.:

„d) höfuðstóll hæfra skuldbindinga sem um getur í 1. mgr. a í 59. gr. er færður niður eða honum umbreytt í almennan eiginfjárgrunnsgerning þáttar 1, eða hvort tveggja, að því marki sem þarf til að ná markmiðum skilameðferðar sem sett eru fram í 31. gr. eða að því marki sem unnt er, miðað við umfang viðkomandi hæfra skuldbindinga, hvort sem er lægra.“

- c) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Ef höfuðstóll viðkomandi fjármagnsgernings eða hæfrar skuldbindingar eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr. er færður niður:

- a) skal lækkan á þeim höfuðstól vera varanleg, með fyrirvara um uppfærslu í samræmi við endurgreiðslufyrirkomulagið í 3. mgr. 46. gr.,

- b) er hvorki til staðar áframhaldandi skuldbinding gagnvart handhafa viðkomandi fjármagnsgernings eða hæfrar skuldbindingar eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr. né í tengslum við þá fjárhæð gerningsins sem hefur verið færð niður nema að því er varðar skuldbindingu sem þegar hefur verið stofnað til, allar skuldbindingar vegna skaða sem gæti leitt af kæru vegna vefengingar á lögmæti framkvæmdar á niðurfærsluheimild,
- c) eru engar bætur greiddar eigendum viðkomandi fjármagnsgerninga eða hæfra skuldbindinga eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr., aðrar en þær sem greiddar eru í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar.“
- d) Ákvæðum 3. mgr. er breytt sem hér segir:

- i. Í stað inngangshlutans kemur eftirfarandi:

„Skilastjórnvöldum er heimilt, til að hrinda í framkvæmd umbreytingu á viðeigandi fjármagnsgerningum og hæfum skuldbindingum eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr., skv. b-, c- og d-lið 1. mgr. þessarar greinar, að krefjast þess að stofnanir og aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. gefi út almenna eiginfjárgrunns-gerninga þáttar 1 til eigenda viðkomandi fjármagnsgerninga og slíkra hæfra skuldbindinga. Aðeins er heimilt að umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum og slíkum skuldbindingum ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:“

- ii. Í d-lið koma orðin „hvern viðeigandi fjármagnsgerning eða hverja hæfa skuldbindingu eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr.“ koma í stað orðanna „hvern viðeigandi fjármagnsgerning“.

- 25) Eftirfarandi undirgrein bætist við 3. mgr. 61. gr.:

„Ef viðkomandi fjármagnsgerningar eða hæfar skuldbindingar eru viðurkenndar til að uppfylla kröfuna eins og um getur í 1. mgr. 45. gr. f í þessari tilskipun skal yfirvaldið sem ber ábyrgð á ákvarðanatökunni eins og um getur í 3. mgr. 59. gr. þessarar tilskipunar vera viðkomandi yfirvald aðildarríkisins þar sem stofnunin eða aðilinn, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, hefur fengið starfsleyfi í samræmi við III. bálk tilskipunar 2013/36/ESB.“

- 26) Ákvæðum 62. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Áður en ákvörðun sem um getur í b-, c-, d- eða e-lið 3. mgr. 59. gr. er tekin í tengslum við dótturfélag sem gefur út viðeigandi fjármagnsgerninga eða hæfar skuldbindingar eins og um getur í 1. mgr. a í 59. gr. til að uppfylla kröfuna sem um getur í 45. gr. f á einingargrunni eða viðeigandi fjármagnsgerninga sem eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla kröfur vegna eiginfjárgrunns á einingar- eða samstæðugrunni, skulu aðildarríki sjá til þess að hlutaðeigandi yfirvald uppfylli eftirfarandi kröfur:

- a) þegar það skoðar hvort taka eigi ákvörðun sem um getur í b-, c-, d- eða e-lið 3. mgr. 59. gr., að höfðu samráði við skilastjórnvald viðeigandi aðila í skilameðferð, tilkynni það, innan 24 klukkustunda frá því að það hafði samráð við það skilastjórnvald:
- i. eftirlitsaðilanum á samstæðugrunni og, ef ekki það sama, hlutaðeigandi yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni er staðsettur,
- ii. skilastjórnvöldum annarra aðila innan sömu skilasamstæðu sem beint eða óbeint keyptu skuldbindingar sem um getur í 2. mgr. 45. gr. f af aðila sem fellur undir 1. mgr. 45. gr. f,
- b) þegar það skoðar hvort taka skuli ákvörðun sem um getur í c-lið 3. mgr. 59. gr., tilkynni það án tafar hlutaðeigandi yfirvaldi, sem ber ábyrgð á sérhverri stofnun eða aðila sem um getur í b-, c-, eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og hefur gefið út viðkomandi fjármagnsgerninga sem beita skal niðurfærslu- eða umbreytingarheimildum ef sú ákvörðun er tekin og, þegar annar aðili á í hlut, hlutaðeigandi yfirvöldum í aðildarríkjunum þar sem þessi lögbæru yfirvöld og eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni eru staðsett.“

- b) Í stað inngangshlutans í 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Þegar tilkynning hefur verið send skv. 1. mgr. og að höfðu samráði við yfirvöldin sem tilkynnt er til í samræmi við i. lið a-liðar eða b-lið þeirrar málsgreinar, skal hlutaðeigandi yfirvald meta eftirfarandi málefni:“

27) Í e-, f- og j-lið 1. mgr. 63 gr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.

28) Í 4. mgr. 66. gr. koma orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“.

29) Ákvæðum 68. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað inngangshlutans í 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„Að því tilskildu að mikilvægum skyldum samkvæmt samningnum, þ.m.t. greiðslu- og afhendingarskyldu og framlagningu trygginga, verði áfram fullnægt skal fyrirbyggjandi aðgerð, frestun skuldbindingar skv. 33. gr. a eða neyðar- aðgerð, þ.m.t. sérhver atburður sem tengist beint beitingu þess háttar ráðstöfunar, ekki ein og sér gera neinum kleift.“

b) Í stað 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Frestun eða takmörkun skv. 33. gr. a, 69. gr. eða 70. gr. er ekki vanefnd samningsbundinnar skyldu að því er varðar 1. og 3. mgr. þessarar greinar og 1. mgr. 71. gr.“

30) Ákvæðum 69. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Frestun skv. 1. mgr. tekur ekki til greiðslu- og afhendingarskyldna gagnvart eftirfarandi:

a) kerfum og rekstraraðilum kerfa sem eru tilnefndir í samræmi við tilskipun 98/26/EB,

b) miðlægum mótaðilum sem hafa starfsleyfi í Sambandinu skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og miðlægum mótaðilum þriðja lands sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt skv. 25. gr. þeirrar reglugerðar,

c) seðlabönkum.“

b) Eftirfarandi undirgreinar bætast við í 5. mgr.:

„Skilastjórnvöldin skulu ákvarða gildissvið þeirrar heimildar að teknu tilliti til kringumstæðna í hverju tilviki. Skilastjórnvöld skulu einkum meta vandlega hvort viðeigandi sé að láta frestunina ná til tryggingarhæfra innstæðna, eins og þær eru skilgreindar í 4. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, einkum til tryggingarhæfra innstæðna einstaklinga, örfyrirtækja sem og lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

Ef heimildinni til að fresta greiðslu- og afhendingarskyldum er beitt að því er varðar tryggingarhæfar innstæður geta aðildarríkin kveðið á um að skilastjórnvöld tryggi að innstæðueigendur hafi aðgang að viðeigandi fjárhæð úr þessum innstæðum á degi hverjum.“

31) Eftirfarandi kemur í stað 2. mgr. 70. gr.:

„2. Skilastjórnvöld skulu ekki beita heimildinni sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar í tengslum við neitt af eftirfarandi:

a) tyggingarréttindi kerfa eða rekstraraðila kerfa sem tilnefnd eru að því er varðar tilskipun 98/26/EB,

b) miðlæga mótaðila sem hafa starfsleyfi í Sambandinu skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og miðlæga mótaðila þriðja lands sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt skv. 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, og

c) seðlabanka, í eignum sem stofnun í skilameðferð hefur veðsett eða lagt fram sem tryggingarfé eða til tryggingar.“

32) Eftirfarandi kemur í stað 3. mgr. 71. gr.:

„3. Frestun skv. 1. eða 2 mgr. gildir ekki um:

a) kerfi eða rekstraraðila kerfa sem tilnefnd eru að því er varðar tilskipun 98/26/EB,

b) miðlæga mótaðila sem hafa starfsleyfi í Sambandinu skv. 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og miðlæga mótaðila í þriðja landi sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur viðurkennt skv. 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða

c) seðlabanka.“

33) Eftirfarandi grein bætist við:

„71. gr. a

Samningsbundin viðurkenning á heimildum til að fresta skilameðferð

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir og aðilar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. hafi í öllum fjárhagslegum samningum sem þær gera og heyra undir lög þriðja lands, skilmála þar sem aðilarnir viðurkenna að fjárhagslegi samningurinn geti fallið undir beitingu heimilda af hálfu skilastjórnvaldsins til að fresta eða takmarka réttindi og skuldbindingar skv. 33. gr. a, 69., 70. og 71. gr. og viðurkenna að þau eru bundin af kröfum 68. gr.

2. Aðildarríki geta einnig krafist þess að móðurfélög í Sambandinu tryggi að dótturfélög þeirra í þriðja landi hafi, í fjárhagslegum samningum sem um getur í 1. mgr., skilmála sem undanskilja að heimild skilastjórnvaldsins til að fresta eða takmarka réttindi og skuldbindingar móðurfélags í Sambandinu, í samræmi við 1. mgr., sé næg ástæða fyrir snemmbúinni uppsögn, frestun, breytingu, jöfnun, skuldajöfnun réttinda eða framfylgd trygginga að því er varðar þessa samninga.

Krafan í fyrstu undirgrein getur gilt að því er varðar dótturfélög þriðja lands sem eru:

a) lánastofnanir,

b) verðbréfafyrirtæki (eða sem væru verðbréfafyrirtæki ef þau hefðu aðalskrifstofu í viðkomandi aðildarríki), eða

c) fjármálastofnanir.

3. Ákvæði fyrstu málsgreinar skulu gilda um alla fjárhagslega samninga sem:

a) stofna til nýrrar skuldbindingar eða breyta umtalsvert fyrirliggjandi skuldbindingu eftir gildistöku ákvæðanna sem voru samþykkt á landsvísu til að leiða þessa grein í lög,

b) innihalda ákvæði um að beita einum eða fleiri uppsagnarréttindum eða réttindum til að framfylgja tryggingarréttindum, sem 33. gr. a, 68., 69., 70. eða 71. gr. mundu gilda um, ef fjárhagslegi samningurinn félli undir lög aðildarríkis.

4. Ef stofnun eða aðili taka ekki með samningsskilmálana sem krafa er um í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal það ekki koma í veg fyrir að skilastjórnvaldið beiti heimildunum sem um getur í 33. gr. a, 68., 69., 70. eða 71. gr. í tengslum við þann fjárhagslega samning.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða frekar efni skilmálanna sem krafist er í 1. mgr., með tilliti til mismunandi viðskiptalíkana stofnana og aðila.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 28. júní 2020.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.“

34) Ákvæðum 88. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„Skilastjórnvöld á samstæðustigi skulu, með fyrirvara um 89. gr., koma á fót skilaráðum til að annast verkefni sem um getur í 12., 13., 16., 18., 45. til 45. gr. h, 91. og 92. gr. og, eftir því sem við á, tryggja samvinnu og samræmingu við skilastjórnvöld í þriðju löndum.“

b) Orðin „45. gr. til 45. gr. h“ koma í stað orðanna „45. gr.“ í i-lið annarrar undirgreinar 1. mgr.“

35) Í stað 89. gr. kemur eftirfarandi:

„89. gr.

Evrópsk skilaráð

1. Þegar stofnun í þriðja landi eða móðurfélag í þriðja landi á dótturfélög í Sambandinu, eða móðurfélög í Sambandinu hafa staðfestu í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, eða þegar tvö eða fleiri aðildarríki telja tvö eða fleiri útibú í Sambandinu vera mikilvæg skulu skilastjórnvöld í aðildarríkjunum, þar sem þessir aðilar hafa staðfestu eða þar sem þessi mikilvægu útibú eru staðsett, koma á fót sameiginlegu evrópsku skilaráði.

2. Evrópska skilaráðið sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal reka starfsemina og framkvæma verkefni sem tilgreind eru í 88. gr. að því er tekur til aðilanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og, að því marki sem þessi verkefni skipta máli, að því er varðar útibú þeirra.

Verkefni, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu fela í sér að taka ákvörðun um kröfuna sem um getur í 45. gr. til 45. gr. h.

Þegar aðilar að evrópska skilaráðinu ákvarða kröfuna sem um getur í 45. gr. til 45. gr. h skulu þeir taka tillit til samræmdrar heildarskilaáætlunar, sé hún fyrir hendi, sem yfirvöld í þriðju löndum hafa samþykkt.

Ef dótturfélög með staðfestu í Sambandinu eða móðurfélag og dótturstofnanir þess, eru, samkvæmt heildarskilaáætluninni, ekki aðilar í skilameðferð og aðilar að evrópska skilaráðinu eru sammála um þá stefnu, skulu dótturfélög með staðfestu í Sambandinu eða, á samstæðugrunni, móðurfélagið í Sambandinu fara að kröfunni í 1. mgr. 45. gr. f með því að gefa út gerninga sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 45. gr. f til endanlegs móðurfélags þeirra með staðfestu í þriðja landi eða til dótturfélaga þess endanlega móðurfélags sem eru með staðfestu í sama þriðja landi eða til annarra aðila samkvæmt skilýðunum sem eru sett fram i. lið a-liðar og ii. lið b-liðar í 2. mgr. 45. gr. f.

3. Ef aðeins eitt móðurfélag í Sambandinu ræður yfir öllum dótturfélögum í Sambandinu sem eru í eigu stofnunar í þriðja landi eða móðurfélags í þriðja landi skal evrópska skilaráðið vera undir formennsku skilastjórnvalds aðildarríkisins þar sem móðurfélagið í Sambandinu hefur staðfestu.

Þegar fyrsta undirgreinin á ekki við skal skilastjórnvald móðurfélags í Sambandinu eða dótturfélags í Sambandinu með hæsta virði heildareigna í efnahagsreikningi vera í formennsku í evrópska skilaráðinu.

4. Aðildarríkjum er heimilt, með gagnkvæmum samningi allra viðkomandi aðila, að fella niður kröfuna um að koma á fót evrópsku skilaráði ef önnur samstæða eða ráð, reka sömu starfsemi og annast sömu verkefni og tilgreind eru í þessari grein og uppfyllir öll skilyrði og málsmeðferðareglur, þ.m.t. þær sem ná yfir aðild að og þátttöku í evrópskum skilaráðum, sem komið er á með þessari grein og 90. gr. Í slíkum tilvikum skal einnig líta á allar tilvísanir í evrópsk skilaráð í þessari tilskipun sem tilvísanir í þessar samstæður eða ráð.

5. Evrópsk skilaráð skulu annars starfa í samræmi við 88. gr., með fyrirvara um 3. og 4. mgr. þessarar greinar.“

36) Orðin „eftirgefanlegar skuldbindingar“ koma í stað orðanna „hæfar skuldbindingar“ í 6. lið B-þáttar og í 17. lið C-þáttar viðaukans.

2. gr.

Breytingar á tilskipun 98/26/EB

Tilskipun 98/26/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað c-liðar kemur eftirfarandi:

„c) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,“.

b) Í stað f-liðar kemur eftirfarandi:

„f) „þátttakandi“: stofnun, miðlægur mótaðili, uppgjörsaðili, stöðustofnunarstöð, kerfisstjóri eða stöðustofnunaðili miðlægs mótaðila sem hefur starfsleyfi skv. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,“.

2) Eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. a

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 28. júní 2021, endurskoða hvernig aðildarríkin beita þessari tilskipun gagnvart innlendum stofnunum sem taka beinan þátt í kerfum sem falla undir lög þriðja lands og gagnvart verndun veðtrygginga sem veittar eru í tengslum við þátttöku í slíkum kerfum. Framkvæmdastjórnin skal einkum meta þörfina fyrir frekari breytingar á þessari tilskipun að því er varðar kerfi sem falla undir lög þriðja lands. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu þar um fyrir Evrópuþingið og ráðið, auk tillagna um endurskoðun þessarar tilskipunar, eftir því sem við á.“

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. desember 2020. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með gildistökudegi þeirra í innlendum lögum, þó eigi síðar en 28. desember 2020.

Aðildarríkin skulu beita 17. lið 1. gr. þessarar tilskipunar að því er varðar 3. mgr. 45. gr. i í tilskipun 2014/59/ESB frá og með 1. janúar 2024. Ef skilastjórnvaldið hefur, í samræmi við 1. mgr. 45. gr. m í tilskipun 2014/59/ESB, ákvarðað frest til framfylgdar sem lýkur eftir 1. janúar 2024, skal dagurinn þegar 17. liður 1. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar 3. mgr. 45. gr. i í tilskipun 2014/59/ESB, öðlast gildi vera hinn sami og fresturinn til framfylgdar.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. maí 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. CIAMBA

forseti.